

vergadering **13**
zittingsjaar 2014-2015

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 10 december 2014

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Elke Van den Brandt en Elisabeth Meuleman betreffende de voorrangscriteria in het Nederlandstalige secundair onderwijs in Brussel – 184 (2014-2015) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	5
ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Krekels tot mevrouw Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de ongerustheid bij de leerkrachten betreffende het inclusief onderwijs, naar aanleiding van de start van het M-decreet	5
MOTIE VAN ORDE Persoonlijk feit	9
ACTUELE VRAAG van mevrouw Caroline Gennez tot mevrouw Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de mogelijke afschaffing van de expertisenetwerken	9
ACTUELE VRAAG van de heer Bert Maertens tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de afstemming van het Vlaamse ICT-beleid op de uitrol van eBox door de federale overheid	12
ACTUELE VRAAG van de heer Chris Janssens tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het Vlaams beleid inzake het dragen van politieke, filosofische of religieuze kentekens door ambtenaren die in contact komen met het publiek	15
ACTUELE VRAAG van mevrouw Caroline Bastiaens tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de loodsgelden in de haven van Rotterdam	17
ACTUELE VRAAG van mevrouw Elke Van den Brandt tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de toegankelijkheid van kinderopvang voor kansengroepen	20
ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Van Campenhout tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toename van obesitas in Vlaanderen en de relatie met sport en beweging	23
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Hofkens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de invulling van vacatures op Brussels Airport	25
ACTUELE VRAAG van de heer Mathias De Clercq tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de verplichte brugpensioneringen bij Delhaize en de activering van oudere werknemers	28

ACTUELE VRAAG van mevrouw Katia Segers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aanpassing van het GRUP Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en het dossier Uplace	32
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Dochy tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aanslepende bezwaarprocedure voor erosiegevoelige percelen	36
ACTUELE VRAAG van de heer Willem-Frederik Schiltz tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over een Vlaamse bijdrage aan het VN-Klimaatfonds	39
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Poschet tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over overleg met andere overheden betreffende de toekomst van de collectie moderne en hedendaagse kunst in Brussel	42
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Elke Van den Brandt en Elisabeth Meuleman betreffende de voorrangscriteria in het Nederlandstalige secundair onderwijs in Brussel – 184 (2014-2015) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	45
ROUWHULDE	47
MOTIE van de heren Herman Wynants, Koen Van den Heuvel, Lionel Bajart, Marius Meremans, Joris Poschet en Wilfried Vandaele tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Sport 2014-2019 – 143 (2014-2015) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming	47
MOTIE van de heren Joris Vandenbroucke en Renaat Landuyt en mevrouw Yasmine Kherbache tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 2014-2019 – 152 (2014-2015) – Nr. 2 Hoofdelijke stemming	48
MOTIE van mevrouw Annick De Ridder, de heren Dirk de Kort, Mathias De Clercq en Paul Van Miert en de dames Karin Brouwers en Lies Jans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 2014-2019 – 152 (2014-2015) – Nr. 3 Hoofdelijke stemming	48
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	48
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	50
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	50

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.03 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Renaat Landuyt, Gwendolyn Rutten: ambtsverplichtingen;

Barbara Bonte, Ann Brusseel, Ingeborg De Meulemeester, Guy D'haeseleer, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache: gezondheidsredenen.

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 60/11)

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Elke Van den Brandt en Elisabeth Meuleman betreffende de voorrangscriteria in het Nederlandstalige secundair onderwijs in Brussel – 184 (2014-2015) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Björn Rzoska bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Rzoska heeft het woord.

De heer Björn Rzoska (Groen): Voorzitter, ik wil bij motie van orde de behandeling bij hoogdringendheid vragen van een voorstel van resolutie van mevrouw Van den Brandt en mevrouw Meuleman betreffende de voorrangscriteria in het Nederlandstalige secundair onderwijs in Brussel.

De voorzitter: We zullen daar in de loop van de vergadering over beslissen.

Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Kathleen Krekels tot mevrouw Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de ongerustheid bij de leerkrachten betreffende het inclusief onderwijs, naar aanleiding van de start van het M-decreet

De voorzitter: Mevrouw Krekels heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Krekels (N-VA): Voorzitter, zoals we deze week op de televisie hebben gezien, op de radio hebben gehoord en in de krant hebben gelezen, is ons onderwijsveld ongerust over de uitrol van het M-decreet. Vanaf 2015 kunnen ouders een kind met een beperking inschrijven in het regulier onderwijs en dit vanaf het schooljaar 2015-2016. De voorwaarden zijn dat de aanpassingen redelijk zijn en dat er het vooruitzicht is dat het curriculum kan worden bereikt.

Een bijzonder element in deze discussie is dat meer dan 50 procent van de leerkrachten het ziet zitten dat inclusief onderwijs waar te maken. Ze willen hier ten volle voor gaan en er een succes van maken. Meer dan 80 procent van diezelfde groep leerkrachten vreest echter dat ze het niet zullen kunnen waarmaken. Volgens hen zal er misschien onvoldoende professionele scholing of ondersteuning zijn. Ze zijn bang dat ze niet voor elk kind, zowel het kind met als het kind zonder een beperking, zullen kunnen betekenen wat ze moeten betekenen. Daarnaast zijn er ook leerkrachten die vrezen dat hun hele school nog niet klaar is voor het inclusief onderwijs.

Tijdens de voorbereidingen van het M-decreet hebben we getracht initiatieven te nemen om dit in fases voor te bereiden. We hebben getracht effectieve initiatieven te nemen. Zo zal de pedagogische begeleidingsdienst heel intensief in de scholen aanwezig zijn voor de directies en voor de leerkrachten. Er zijn uiteraard ook plannen om voor nascholingen te zorgen. De organisatie hiervan in het licht van het M-decreet is een prioriteit.

Minister, mijn vraag is heel eenvoudig. Welke mogelijke bijkomende maatregelen voorziet u nog of hebt u nog in gedachten om die ongerustheid bij de leerkrachten weg te nemen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, ik wil starten met de mededeling dat we in Vlaanderen uitstekend gewoon en buitengewoon onderwijs hebben. Dat buitengewoon onderwijs zal in de toekomst blijven bestaan. Er zullen sowieso altijd kinderen zijn waarvoor het buitengewoon onderwijs de beste plaats is om onderwijs te genieten.

Volgens mij onderschatten veel leerkrachten de mate waarin zij en hun school er nu al voor zorgen dat kinderen met specifieke onderwijsbehoeften een plaats op school krijgen. We merken trouwens dat het aantal kinderen dat in het lager onderwijs buitengewoon onderwijs volgt, daalt. In het secundair onderwijs is dat nog niet het geval.

Het M-decreet wil de regel enigszins omdraaien. Elk kind met een bijzondere onderwijsbehoefte moet de kans krijgen om zijn plaats in het gewoon onderwijs te krijgen. Het centrum voor leerlingenbegeleiding (CLB) wordt de partner van de ouders, de kinderen en de scholen om na te gaan of dat, mits redelijke aanpassingen, mogelijk is.

Twee weken geleden heeft de Vlaamse Regering het ontwerpformulier goedgekeurd waarmee het CLB aan de slag kan. We hebben het CLB veel vrijheid gegeven in de manier waarop het omgaat met de behoeften, en waarop het kan beoordelen of de plaats van een kind in het gewoon onderwijs met redelijke aanpassingen mogelijk is. We hebben niet gekozen voor een strak theoretisch kader omdat we net willen dat dat onderzoek op maat van de school en van het kind, samen met het CLB kan gebeuren.

We zijn met de CLB's en de pedagogische begeleiding aan het onderhandelen om dat goed uit te rollen, maar ik heb er alle vertrouwen in dat ze daar op een rustige en verstandige manier mee zullen omgaan. Het M-decreet zal geen aardverschuiving teweegbrengen, maar het moet er wel voor zorgen dat, als een kind zich aanmeldt om een plaats te krijgen in het gewoon onderwijs, dat in alle ernst kan gebeuren, en dat er kan worden uitgezocht of dat met redelijke aanpassingen kan. Als dat niet kan, blijft de plaats van het kind uiteraard het buitengewoon onderwijs. Dit vraagt een aanpak op maat van de school en op maat van het kind. Het CLB krijgt alle ruimte om dat zo in te vullen.

Mevrouw Kathleen Krekels (N-VA): Minister, in mijn carrière voor de politiek was ik zelf zorgcoördinator. Ik ben me dus heel bewust van wat leerkrachten nu al doen om elk kind het onderwijs te geven dat hij of zij verdient. Met de kinderen die er nu zitten, moeten ze al heel wat ondernemen om hun klasmanagement helemaal in orde te krijgen. Nu komt daar nog van alles bij, en dat maakt dat ik de ongerustheid wel kan begrijpen.

Minister, ik geloof in de initiatieven die we nemen, maar het zal toch uw taak zijn om te zorgen dat die in voldoende mate bij de klas en de leerkrachten terechtkomen. Dat zal onze taak zijn, maar vooral die van u.

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen (CD&V): Minister, er zijn op dit moment inderdaad veel vragen over de consequenties van het decreet, maar ik heb er alle vertrouwen in dat de leerkrachten op het terrein dat met heel veel expertise zullen toepassen, omdat ze dat vandaag voor veel leerlingen al doen. Er is wel wat onzekerheid. We moeten niet wachten, maar van start gaan met het decreet en dat vooral zeer goed opvolgen.

Het decreet voorziet ook in een zeer goede opvolging om uit te zoeken welke bewegingen en noden er zijn. We hebben de nodige ondersteuning gepland. Ik heb er alle vertrouwen in en denk dat het goed zal lukken, maar het is wel belangrijk om het op te volgen.

Mocht het toch anders gaan dan we vandaag verwachten, dan moeten we tijdig kunnen bijsturen. Dat is ook bepaald in het decreet, maar ik vraag aan u, minister, om dat goed uit te voeren zodat we in februari volgend jaar samen kunnen zien wat de consequenties zijn en of er bijstellingen nodig zijn.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, onze fractie gelooft oprecht in het engagement en de kracht van onderwijs om leerlingen met beperkingen op te nemen in het gewoon onderwijs. In de cijfers van de enquête die vorige week is gepubliceerd, zie ik niet zozeer angst bij de leerkrachten, maar wel realiteitszin. Als 85 procent van de leerkrachten zegt dat ze te weinig voorbereid zijn, dan zijn daar ook mensen bij die geloven in inclusief onderwijs. De actuele vraag van mevrouw Krekels is dan ook belangrijk: wat doen de mensen in het onderwijs – niet alleen de minister en het ministerie van Onderwijs – die leerkrachten kunnen bijstaan in deze belangrijke nieuwe taak?

Na het afschaffen van het Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten (SNPB) zou er een protocol komen. Ik hoop nog voor nieuwjaar een signaal te krijgen van de inrichtende machten en de pedagogische begeleiding dat ze in de maanden die ons nog resten voor de start van het M-decreet, een betere ondersteuning geven dan nu het geval is.

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez (sp.a): Minister, ook onze fractie wil het grote belang van inclusief onderwijs benadrukken. Uit de reportage in Koppen bleek dat 80 procent van de leerkrachten wel degelijk de meerwaarde inziet van het inclusief onderwijs, maar dat ze de nodige ondersteuning en omkadering vragen.

Net zoals mevrouw Krekels zegt u dat het belangrijk is dat het via de CLB's en de pedagogische begeleiding gebeurt. Het decreet voorziet in de nodige wettelijke omkadering en ondersteuning. De vraag is natuurlijk hoe we dat in de praktijk zullen brengen want op de CLB's en de netoverschrijdende pedagogische

begeleiding wordt er respectievelijk 1,5 miljoen euro en 1 miljoen euro bespaard. Komt daardoor de omkadering, die broodnodig is in de klas, niet op de helling te staan?

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, ik maak mij grote zorgen over het M-decreet. Ik vrees dat het een lege doos zal worden en ik vind dat jammer. Ik vind het jammer voor jongens zoals Wout uit de reportage. Hijzelf zegt dat hij wil participeren, dat hij naar school wil met de buurtkinderen, dat hij het recht wil om in een buurtschool naar school te gaan.

Tegelijk maak ik me ook zorgen over de leerkrachten. Zij zeggen dat ze het wel willen, maar dat ze het niet aankunnen, dat ze niet zien hoe, dat ze hiervoor niet zijn opgeleid, dat ze het op dit moment niet kunnen. Nochtans steunt iedereen wel het principe van een inclusieve maatschappij, van een maatschappij waar iedereen het recht heeft om deel te nemen. Dat dreigt nu verloren te gaan door een decreet dat onvoldoende is uitgebouwd, waar te weinig middelen tegenover staan, waar u nog eens op bespaart en drastisch op bespaart – 20 procent op de pedagogische begeleidingsdienst, 10 procent op de CLB's. Waarom? U bespaart op iets waar we echt wel moeten achterstaan als maatschappij, als beleidmaker. Ik vraag u om uw verantwoordelijkheid op te nemen en een goed decreet, met goede uitvoeringsbesluiten en met ondersteuning en met middelen voor de werkvloer, uit te vaardigen zodat er werk kan van worden gemaakt.

Minister Hilde Crevits: Collega's, ik dank u voor al deze aanvullende vragen.

Een verschil van sommige betogen met dat van mij is dat ik uitga van een fundamenteel vertrouwen in wie vandaag lesgeeft. Vandaag hebben 16.000 kinderen met specifieke onderwijsbehoeften al hun plaats in het gewoon onderwijs. We moeten dan toch vaststellen dat heel veel Vlaamse scholen vandaag ook al optimaal, of zo goed als ze kunnen, bezig zijn om zoveel mogelijk kinderen met specifieke onderwijsbehoeften te laten schoollopen in een gewone school.

Mevrouw Meuleman, mevrouw Gennez, als u er natuurlijk van uitgaat dat het buitengewoon onderwijs overbodig zal worden, dan ben ik het daar niet mee eens. *(Opmerkingen van mevrouw Elisabeth Meuleman)*

Mevrouw Meuleman, mag ik antwoorden alstublieft? Het buitengewoon onderwijs in Vlaanderen heeft zijn plaats. De bedoeling van het M-decreet is zeer duidelijk. Wat ik u probeer duidelijk te maken, is dat vandaag scholen ook al bezig zijn om kinderen met specifieke onderwijsbehoeften een plaats in de gewone school te geven. We moeten ervoor zorgen dat nog meer kinderen dan vandaag hun plaats vinden in het gewone onderwijs. Er zijn zeventig extra begeleiders bij de pedagogische begeleidingsdiensten aangeworven. Ze gaan op pad. Ze gaan monitoren hoe de verschuivingen gebeuren. Voor mij is het van belang dat elk kind dat zich aanmeldt, au sérieux wordt genomen en dat het CLB samen met de school een pad uitwerkt om na te gaan of het kind een plaats kan krijgen of niet.

Ik heb de voorbije weken heel veel schooldirecteuren ontmoet die mij zeggen dat ze er volledig klaar voor zijn en volledig georganiseerd zijn. Anderen zeggen dat ze nog begeleiding nodig hebben. Er staat ook begeleiding klaar. Het buitengewoon onderwijs ziet ook niet graag een enorm verloop van kinderen die na twee of drie maanden terugkeren. Alles moet dus zeer zorgvuldig worden gemonitord, op maat van de school en op maat van het kind.

Als u mij vraagt of ik bezorgd ben en of ik dat goed zal opvolgen, is mijn antwoord absoluut 'ja'. Als de heer De Ro vraagt of het protocol er komt, dan is mijn antwoord uiteraard 'ja'. De heer De Ro vraagt om nu al te monitoren, want

er zijn kinderen die nu al versneld de overstap maken. Dat probeer ik hier ook duidelijk te maken. Men is er op het terrein mee bezig, maar ik wil hier op deze banken nu niet de indruk wekken dat elke klas zal worden overstelpt met een grote hoeveelheid extra kinderen uit het buitengewoon onderwijs. Het is een pad van geleidelijkheid waar dit parlement ook voor gekozen heeft.

Ik geloof echt dat we op 1 september op een goede basis zullen kunnen starten. Mevrouw Helsen, u hebt uiteraard een punt. We zullen zorgvuldig opvolgen hoe ouders, kinderen en de school met de nieuwe situatie omgaan. De reden waarom het parlement dit decreet heeft goedgekeurd, is dat we ervan overtuigd zijn dat meer kinderen dan vandaag een plaats kunnen hebben in het gewone onderwijs mits een goede omkadering. Er is ook een waarborgregeling waar we gebruik van willen maken. Ik wil echter ook dat de expertise die er vandaag is in het buitengewoon onderwijs kan blijven bestaan. Hoe dan ook zal een groep kinderen zijn plaats blijven vinden in het buitengewoon onderwijs.

Mevrouw Kathleen Krekels (N-VA): Minister, ik dank u voor uw engagement. We geloven in dit verhaal en in de leerkrachten. We willen daar volledig voor gaan en moeten dit voor 100 procent ondersteunen. We moeten ervoor zorgen dat de zorg terechtkomt waar de noden het grootst zijn. De N-VA zal daarop toezien. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: Dit was het eerste optreden van mevrouw Krekels in de plenaire vergadering. *(Applaus)*

De actuele vraag is afgehandeld.

MOTIE VAN ORDE

Persoonlijk feit

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 50 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft mevrouw Elisabeth Meuleman bij motie van orde het woord gevraagd.

Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman (Groen): Voorzitter, in het reglement is sprake van een persoonlijk feit wanneer iemands naam wordt genoemd en zijn/haar woorden dan fout worden geïnterpreteerd en weergegeven. Dat is exact wat is gebeurd. Minister Crevits, u zegt dat u er, anders dan mevrouw Gennez en ikzelf, van overtuigd bent dat het buitengewoon onderwijs moet blijven bestaan en dat u het niet wilt opdoeken. Ik heb op geen enkel moment iets van die aard gezegd. U interpreteert regelmatig woorden op zo'n manier dat het lijkt alsof de interpellant een uiteenzetting heeft gegeven op een manier die hij/zij helemaal niet wilde. Dat wil ik even rechtzetten.

Ook ik denk dat het buitengewoon onderwijs heel goed werk levert en altijd zal bestaan. Het ging hier over de ondersteuning in het gewoon onderwijs en over uw beleid dat op dat vlak te weinig inspanningen doet en te veel bespaart. Meer heb ik niet gezegd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Caroline Gennez tot mevrouw Hilde Crevits, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Onderwijs, over de mogelijke afschaffing van de expertisenetwerken

De voorzitter: Mevrouw Gennez heeft het woord.

Mevrouw Caroline Gennez (sp-a): U hebt me het woord gegeven, waarvoor dank. *(Opmerkingen van de heer Bruno Tobback)*

Vanaf nu pleiten we dan ook voor een gelijke behandeling van alle leden van onze fractie, voorzitter. *(Gelach)*

Minister, de vraag die ik wil stellen, is heel wat minder vrolijk, voor zover de informatie die de mensen op het veld hebben ontvangen, klopt. In uw beleidsnota zegt u terecht en duidelijk dat u de leerkracht in het onderwijs centraal stelt, dat u van lerarenopleiders en van de lerarenopleiding in het algemeen nog meer professionaliteit vraagt. U zegt ook dat de leerkrachten die vandaag in de klas actief zijn vaak nood hebben aan extra zuurstof. Tot zover een analyse waar we het allemaal mee eens zijn, over de grenzen van oppositie en meerderheid heen.

In het brede Vlaamse onderwijsveld is één structuur bezig met het delen van expertise om de lerarenopleiding en de lerarenloopbaan nog professioneler te maken. Dat zijn de expertisenetwerken lerarenopleiding. Zij bestaan aan elke associatie, zijn regionaal georganiseerd, werken heel goed samen over de verschillende provincies en regionale fora heen.

Zij hebben nu als een donderslag bij heldere hemel te horen gekregen, na het afsluiten van de discussie over de begroting in de commissie Onderwijs, dat zij met ingang van 1 januari 2016 worden afgeschat. Voor 2015 wordt in tegenstelling tot de besparing van 10 procent die u ons had gecommuniceerd in de commissie, ineens 1 miljoen euro extra bespaard. De mensen die dag in dag uit bezig zijn met de omkadering van die leraren vragen zich af waarom u hen dit aandoet. Zij leveren goed werk en dragen bij tot de doelstellingen van uw eigen regeerakkoord en van uw eigen beleidsnota.

Waarom grijpt u daar zo brutaal in vanaf 2016, maar ook al in 2015? Er staan alweer verschillende jobs op de helling door dit voorstel.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Collega's, de expertisenetwerken lerarenopleiding zijn gestart in 2008. U zegt dat het om één structuur gaat, maar het zijn er vijf: één per associatie. Limburg wordt apart behandeld, daarvoor is iets speciaals gepland. Ze werken nu een aantal jaren. Ik heb geen namen genoemd, want anders komt u tussen voor een persoonlijk feit. Ik ben voorzichtig. *(Opmerkingen van mevrouw Ingrid Lieten)*

De samenwerkingsovereenkomst met de expertisenetwerken loopt tot eind 2015. Dan moet alles worden herbekeken. De medewerkers van mijn kabinet hebben vorige week voor de eerste keer de mensen van de expertisenetwerken ontvangen. Ze hebben gezegd dat ze het hele concept in vraag stellen, niet omdat er slecht gewerkt wordt, maar omdat we vaststellen dat de lerarenopleiding als such aan een grondige hervorming toe is.

Het studiewerk is volledig gedaan. In 2015 moeten we komen tot het concept waar men de lerarenopleiding vanaf 2016-2017 wil zien staan. Er moet een toelatingsproef komen voor wie wil starten. Daarom heb ik de expertisenetwerken gevraagd om hun werking volledig in vraag te stellen en te bekijken of het efficiënter kan in de toekomst. Er zijn vijf structuren. Is het evident dat het op die manier blijft in de toekomst? Het is de bedoeling om de nieuwe injecties die we vanaf 2016 aan de lerarenopleiding willen geven, volledig te herdenken. Ik ben er inderdaad nu mee gestart, omdat ik het belangrijk vind om dat nu te doen en niet halfweg 2015. De expertisenetwerken komen volgende week terug naar het kabinet om verder discussie te voeren. Ik heb vorige week ook al in de commissie

gezegd dat het nog niet duidelijk is of die worden afgeschaft. Ook is het niet duidelijk of er één netwerk komt. Ik heb het gevoel dat ze dat niet zo graag willen. Het pad loopt en de beheersovereenkomst loopt nog tot volgend jaar.

Ik kan vandaag niet zeggen of in 2016 alles zal blijven bestaan zoals het is. Ik denk dat we de middelen waarmee we de lerarenopleiding willen versterken, beter niet per associatie, elk apart, moeten investeren, maar beter globaal.

Mevrouw Caroline Gennez (sp·a): Ik blijf bij de vraag waarom u 1 miljoen euro extra wilt besparen in 2015, ondanks het feit dat we in de commissie te horen kregen dat het om 10 procent ging. Nu gaat het over veel meer. De netwerken vragen inderdaad om regionaal actief te kunnen blijven, omdat lesgeven in Brussel nu eenmaal iets anders is dan bijvoorbeeld lesgeven in Limburg.

Minister, wat echt onbegrijpelijk is, is dat we echt op een hellend vlak lijken te zitten. De pedagogische begeleiding, de CLB's, de expertisenetwerken, de consortia: alles wat netoverschrijdend is, wordt geviseerd. Daar wordt in geknipt, het wordt op termijn afgeschaft. Hoe u de professionalisering van de lerarenopleiding zult bolwerken met minder middelen, is mij een raadsel, ondanks de goede wil en heel veel inzet en expertise op het terrein.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, structuren hebben een betekenis, maar zijn geen doelstelling op zich.

Minister, de fundamentele opdracht is de verdere ondersteuning van de lerarenopleiding. We hebben vorige week tijdens de commissiebesprekingen begrepen dat daarvoor in de toekomst hoe dan ook ruime middelen worden uitgetrokken. Wat is in de toekomst de fundamentele opdracht voor die ondersteuning? Hoe wenst u die te realiseren? Waar wenst u eventueel te heroriënteren?

Ik begrijp ten volle dat u vandaag niet op al die vragen kunt antwoorden, maar dan vind ik wel dat we er in de commissie een zeer duidelijk en concreet antwoord op moeten krijgen.

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman (Groen): Minister, ik heb u hierover al een paar keer ondervraagd, ook bij de begrotingsbesprekingen. U hebt mij toen gezegd dat we dat moesten evalueren en herbekijken. Uiteindelijk zien we dat er vanaf 2015 al besparingen moeten worden gerealiseerd. Het komt er eigenlijk op neer dat ze worden afgeschaft.

U hebt dat dan ook toegegeven in de commissie vorige week. U zei dat de tijd van studeren gedaan is en dat wat in de expertisenetwerken tot stand is gekomen, moet worden geïmplementeerd. Dat was erg praktijkgericht onderzoek. Universiteiten en hogescholen werkten samen, de ene vanuit wetenschappelijke invalshoek, de andere vanuit de praktijk, over zaken zoals differentiëren in de klas en meertaligheid. Het zijn dingen die leerkrachten echt kunnen ondersteunen en die hun baat hebben in de lerarenopleiding. Van dergelijk praktijkgericht onderzoek over onderwijspraktijken, over het blijvend ondersteunen van leerkrachten in de klas, over klassen en klaswerking die evolueren, kan niet worden gezegd dat de tijd van studeren gedaan is en dat er moet worden geïmplementeerd. De samenwerking tussen praktijkgericht en wetenschappelijk onderzoek kwam tot stand in de netwerken. Als u die afschaft, wat komt er dan in plaats? Hoe zult u leraren ondersteunen in hun pedagogische methode? *(Applaus bij Groen)*

Minister Hilde Crevits: Mijnheer De Meyer, mevrouw Meuleman – op het gevaar af van een persoonlijk feit –, mevrouw Gennez, ik onderschrijf de nood om leraren in de praktijk te blijven ondersteunen in de toekomst. Er wordt hier gezegd dat er een netoverschrijdend systeem was. Mevrouw Gennez, het ging om één per associatie en een voor de provincie Limburg samen. We zijn de samenwerkingsverbanden aan het bekijken. Het klopt dat het anders lesgeven is in Brussel dan in een andere regio. We zien tegelijk dat de problemen met de uitstroom van jonge leraren in onder andere Brussel nergens zo groot zijn. We voelen dat de lerarenopleiding moet worden versterkt.

Ik wil zeker in de toekomst 1,5 tot 2 miljoen euro blijven stoppen in het versterken van de lerarenopleiding. Ik stel me echter de fundamentele vraag of de tussenstructuur zoals die nu bestaat, de ideale manier van werken is. Dit heeft zeven of acht jaar gewerkt. De beheerovereenkomst loopt ten einde. We moeten daarop durven in te grijpen.

Ik ben tijdens de voorbije maanden het overleg gestart. Ik had perfect kunnen wachten tot januari of februari om dat te doen, maar ik doe dat niet. Er wordt vergaderd aan een vrij hoog tempo. Ik ga ervan uit dat we er met de expertisenetwerken uit zullen geraken, zoals we ook door het dossier van Klasse zijn geraakt. Besparen is niet fijn, maar het betekent niet dat we de middelen die er zijn, niet meer optimaal kunnen proberen in te zetten. Dat is mijn bedoeling.

De heer De Meyer zegt dat er over de toekomst van de expertisenetwerken in de commissie zal worden gediscussieerd. Ik heb ze nog niet afgeschaft. Ze zijn decretaal mogelijk. Er loopt een overeenkomst tot eind volgend jaar en dat blijft zo. Of ze op de dezelfde manier zullen blijven bestaan na 1 januari 2016 is voor mij absoluut geen uitgemaakte zaak. Ik wil dit bijzonder kritisch screenen, zonder afbreuk te doen aan de waarde van sommige onderzoeken en de manier waarop is gewerkt.

Mevrouw Caroline Gennez (sp.a): Ik hoor van de minister een engagement om inspanningen te blijven leveren. Het is vreemd dat er dit jaar 1 miljoen euro extra wordt bespaard. Als u die vanaf 2016 wilt compenseren, zult u een deftig begrotingspad moeten uittekenen. Er zijn de schrapping van de middelen voor het lokaal flankerend onderwijsbeleid, de schrapping van de middelen op pedagogische begeleiding, de besparingen in de CLB's. Het wordt heel veel en de mensen worden bijzonder onrustig. Doe een begrotingsaanpassing, liever vandaag dan morgen. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Bert Maertens tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over de afstemming van het Vlaamse ICT-beleid op de uitrol van eBox door de federale overheid

De voorzitter: De heer Maertens heeft het woord.

De heer Bert Maertens (N-VA): Voorzitter, minister, na het gevoelige onderwijsdebat is het tijd voor een iets neutraler thema dat de gemoederen misschien minder zal verhitten.

Dames en heren, ik weet niet of u de eBox kent. U moet zich zeker niet schamen als dit niet zo is. Ik moet eerlijk zeggen dat ik daar ook pas deze week voor het eerst over heb gehoord.

Wat is die eBox? Het is een interessant project. Het is een digitale brievenbus waarin de federale overheid documenten uitwisselt met burgers en ondernemers. Vandaag wordt er heel weinig gebruik van gemaakt: de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) en de Rijksdienst voor Arbeidsvoorziening (RVA) gebruiken de eBox voor een aantal van hun producten. Nieuw en niet onbelangrijk is dat vanaf volgend jaar, vanaf 2015, de aanslagbiljetten voor de belastingen via de eBox worden verspreid.

Minister, in uw beleidsnota gaat u 'radicaal digitaal'. Wij steunen dat heel oprecht. Tegen 2020 wilt u dat alle overheidsdocumenten op een digitale manier ontsluitbaar zijn, ter beschikking worden gesteld en worden opgestuurd naar burgers en ondernemers. U wilt daarbij streven naar één loket, één contactpunt waar ook andere overheden onder vallen.

Mijn logische vraag is dan ook of u als Vlaams bevoegd minister opportuniteiten ziet in het eBox-systeem. Heeft de federale overheid bij de uitrol van het project contact opgenomen of overlegt met de Vlaamse overheid om er ook onze projecten in onder te brengen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Voorzitter, minister, mijnheer Maertens, ik dank u voor deze vraag en suggestie. De eerlijkheid gebiedt me te zeggen dat ik nog niet zo vertrouwd was met het eBox-systeem.

Om concreet te antwoorden op uw laatste vraag: neen, er is geen concreet samenwerkingsverband tussen de federale overheid en de Vlaamse overheid inzake de eBox. Er zijn wel al informele contacten geweest tussen de administraties. U hebt zelf onze doelstelling 'radicaal digitaal' aangehaald. Zowel in het regeerakkoord als in de beleidsnota Bestuurszaken staat dat heel duidelijk omschreven. U hebt zelf het opzet ervan uitgelegd. Ik kom er niet op terug. Het is heel belangrijk om als overheid zo veel mogelijk digitaal aan te bieden inzake de uitbouw van ons Vlaams e-loket, met dien verstande ik me ervan bewust ben dat er altijd een segment van de Vlaamse bevolking zal zijn dat niet mee is en aan wie we op een andere manier dezelfde diensten moeten kunnen aanleveren.

Vind ik het een nuttig instrument? Ja. Wil ik daarover contact opnemen met de federale overheid? Ja. Ik zou het redelijk absurd vinden indien alle verschillende overheden aparte systemen ontwikkelen. Dat zou niet klantvriendelijk zijn voor de burger.

Uiteraard zijn we bereid om contact op te nemen om, zeker in het licht van de architectuur van het Vlaamse e-loket dat nu volop in werking is, te bekijken hoe bepaalde elementen zoals de eBox geïntegreerd kunnen worden.

Ook al was ik niet vertrouwd met het onderwerp, mijnheer Maertens, ik dank u voor uw heel waardevolle suggestie ter zake.

De heer Bert Maertens (N-VA): Voorzitter, minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is voor een overheid heel belangrijk dat de dienstverlening kwaliteitsvol is. De burgers en ondernemers putten daaruit het vertrouwen in de overheid. Ook de digitale elektronische dienstverlening is van ontzettend groot belang. Ik steun dan ook zeker uw voorstellen om er meer werk van te maken in uw 'radicaal digitaal' programma.

Het zou inderdaad absurd zijn indien alle verschillende overheden een eigen systeem ontwikkelen. Het principe van één loket voor burgers en ondernemers is van bijzonder groot belang. De vraag is ook of u daar ook de lokale besturen bij zult betrekken. De gemeenten zijn immers de eerste toegangspoort tot die

burgers. Ik pleit er alvast voor dat alle systemen geïntegreerd worden. Het is een gemiste kans dat de federale overheid tot op heden geen contacten heeft gelegd om aan die integratie te werken. Ik hoop dat wij het dan zelf zullen doen en dat er een goede oplossing uit de bus komt.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, het is inderdaad nog door weinigen geweten dat de ongeveer 11 miljoen Belgen kunnen gebruikmaken van de eBox. Die bestaat al een tijdje. Over MyPension werd de laatste jaren veel promotie gemaakt door de federale overheid. Het is een nuttig instrument dat persoonlijke gegevens bevat over het pensioendossier, al wat te maken heeft met de sociale zekerheid, loopbaanonderbreking, tijdskrediet enzovoort. Om alles in een persoonlijke box te krijgen, is het aangeraden dat alles op elkaar wordt afgestemd, zowel federaal als Vlaams.

Een aantal zaken kunnen gemakkelijk. Ik denk aan de administratie Financiën en Begroting met de autotaks en de registratierechten, en aan veel informatie voor steden en gemeenten. Ik zou daarom willen suggereren, minister, om zo vlug mogelijk contact op te nemen met uw federale collega om een en ander op elkaar af te stemmen, federaal en Vlaams.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, de afstemming tussen wat federaal gebeurt en wat Vlaanderen als ambitie heeft, zou inderdaad een van de efficiëntiewinsten kunnen zijn die ook minister Turtelboom in haar beleidsnota heeft ingeschreven.

Minister, ik wil vooral een appel doen aan u in uw hoedanigheid van minister van Gelijke Kansen en Armoedebestrijding. Ik wil u wijzen op een zeer interessante studie gemaakt door een voormalige parlementaire instelling, wijlen het Instituut Samenleving en Technologie (IST). Voorzitter, minister, daaruit blijkt dat een belangrijk deel van de mensen – en het is echt geen kleine groep – ongeacht leeftijd, scholing of IQ moeilijkheden heeft met het praktisch toepassen van een aantal ICT-toepassingen, met name als het gaat over administratie. Ik meen dat de IST-website nog altijd ter beschikking is. Ik raad u aan om echt ab initio met die problematiek rekening te houden, om ervoor te zorgen dat we geen bijkomende vormen van analfabetisme in onze samenleving tolereren.

Minister Liesbeth Homans: Voor alle duidelijkheid, er is wel degelijk contact geweest met de federale overheid. Er is weliswaar geen samenwerkingsverband, maar er waren wel informele contacten. Ik ben hier niet de grote verdediger van de federale overheid, maar de waarheid heeft natuurlijk ook haar rechten.

Mijnheer De Meulemeester, u hebt gezegd dat het eigenlijk logisch zou zijn om alles op elkaar af te stemmen. Uiteraard. Ik heb dat ook aangegeven in mijn antwoord. Het zou dom zijn, mocht de Vlaamse burger verschillende systemen hebben voor allerlei verschillende vormen van dienstverlening die niet op elkaar zouden zijn afgestemd.

Mijnheer Van Malderen, ik dank u zeer – en dat meen ik oprecht, voor alle duidelijkheid – voor uw waardevolle suggestie. Ik meen echter dat ik in mijn antwoord daarnet ook wel heb aangegeven dat ik ervan overtuigd ben dat we ook altijd rekening moeten houden met een segment van de bevolking dat geen toegang heeft tot ICT en dergelijke meer. We moeten inderdaad ICT zo breed mogelijk toegankelijk maken voor alle bevolkingsgroepen en alle kansengroepen. Ik zal dus zeker rekening houden met uw suggestie.

De heer Bert Maertens (N-VA): Dit instrument is inderdaad ontwikkeld door de FOD Sociale Zekerheid. Het zou nogal gek zijn, mocht elke entiteit op zich binnen de Vlaamse of federale overheid of de lokale besturen een eigen instrument gaan ontwikkelen. Integratie is dus van groot belang.

Het is gezegd: de toekomst is inderdaad radicaal digitaal. Ik ben daar rotsvast van overtuigd. Op die manier werken we efficiënter. Mijnheer Van Malderen, we moeten er inderdaad voor zorgen dat iedereen daarmee mee is en mee kan. Minister, wat dat betreft, rekenen wij ook op u.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Chris Janssens tot mevrouw Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het Vlaams beleid inzake het dragen van politieke, filosofische of religieuze kentekens door ambtenaren die in contact komen met het publiek

De voorzitter: De heer Janssens heeft het woord.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Voorzitter, minister, geachte leden, Waals minister van Ambtenarenzaken Christophe Lacroix zei maandag in het Waals Parlement dat hij ambtenaren die in contact komen met het publiek, wil verbieden uiting te geven aan hun religieuze overtuiging. Nu gebeurt het niet vaak dat het Vlaams Belang het eens is met een Waals PS-minister, maar in dezen kan ik het alleen maar volmondig met hem eens zijn.

Hier in Vlaanderen geldt geen algemeen hoofddoekenverbod, want daarover gaat het dan meestal, voor personeel met een loketfunctie. Weliswaar bestaat er hier en daar lokaal in een aantal steden en gemeenten zo'n verbod. In een aantal andere steden en gemeenten is er dan helemaal niets, en er is zelfs een stad waar er eerst zo'n verbod was, maar waar dat uiteindelijk door een beslissing van de gemeenteraad opnieuw werd afgeschaft.

Minister, dit alles komt de duidelijkheid en de rechtszekerheid niet ten goede. De oorzaak van die onduidelijkheid ligt hier, bij de Vlaamse Regering, die altijd heeft geweigerd om een algemene, in heel Vlaanderen geldende maatregel te nemen. De vorige regering schoof de hete aardappel door naar de leidend ambtenaren. Voor mijn partij getuigt dit niet van goed beleid. De verantwoordelijkheid moet niet worden afgeschoven op leidinggevende ambtenaren, met alle mogelijke personeelsconflicten van dien. Ik pleit daarom duidelijk voor een algemeen hoofddoekenverbod voor ambtenaren. Aan het loket moet er immers neutraliteit heersen.

Minister, zult u alles bij het oude laten en de bevoegdheid om al dan niet een verbod op religieuze symbolen uit te vaardigen, overlaten aan ambtenaren? Of zult u, zoals dat nu in Wallonië het geval is, ook een initiatief nemen om een algemeen verbod uit te vaardigen in heel Vlaanderen, zowel voor de Vlaamse administratie als voor de ambtenaren van de lokale besturen?

De voorzitter: Minister Homans heeft het woord.

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Janssens, het Waalse voorstel waar u nu een voorbeeld aan neemt, u zegt het zelf met een beetje cynisme, is geen algemeen verbod, het geldt voor de Waalse ambtenaren en niet voor de lokale besturen.

Het ergert me dat u het steeds hebt over het hoofddoekenverbod. De actuele vraag die u hebt ingediend, ging over de neutraliteit van de ambtenaar en dat is

veel breder, ik denk dat we het daarover eens zijn. In uw vraag was u zeer genuanceerd en had u het over alle opzichtige religieuze kenmerken. U noemde de hoofddoek, het kruisteken, het keppeltje en dergelijke. Nu, hier, spreekt u enkel over het hoofddoekenverbod.

Wat is de intentie van de Vlaamse Regering? Gaat zij het Waalse voorstel, uw grote voorbeeld nu, volgen? Het regeerakkoord is zeer duidelijk. Het spijt me, het zal een beetje saai zijn, maar ik ga toch een passage citeren: "We waken erover dat de dienstverlening van de Vlaamse overheid aan de burgers neutraal is en als neutraal ervaren wordt. De leidend ambtenaren zorgen ervoor dat vooral de ambtenaren die in contact staan met het publiek aan deze vereisten beantwoorden."

Dus, wij gaan voor neutraliteit en geven de verantwoordelijkheid aan de leidend ambtenaar waar we alle vertrouwen in hebben. Hij moet erop toezien of dat wordt nageleefd of niet.

U hebt een bruggetje gemaakt naar de lokale besturen. Dit valt onder de autonomie van de lokale besturen. Uw collega mevrouw Bonte heeft het in de commissies Inburgering en Onderwijs al aangekaart, een hoofddoekenverbod zoals u het noemt – ik noem het eerder het bewaken van de neutraliteit, maar dat is een semantische discussie volgens u – valt volgens mij onder de vrijheid van de inrichtende macht.

Zal ik als minister bevoegd voor de bestuurszaken een algemene richtlijn uitvaardigen? Neen.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Uw antwoord, minister, stelt natuurlijk ten zeerste teleur. Of het nu gaat over het hoofddoekenverbod of het neutraliteitsprincipe zoals u het noemt, als u kijkt naar de realiteit in de straten van Antwerpen en Brussel, of in mijn eigen stad Genk, dan kent u het probleem. De burger heeft recht op neutraliteit, en ambtenaren met een hoofddoek zijn wat ons betreft uit den boze.

Ook al bent u vandaag zeer onduidelijk en weigert u zelfs om dergelijk principe in te voeren, u en uw partij waren in de aanloop naar de verkiezingen heel duidelijk. Uw partij zei toen in een persbericht, ondertekend door de hier aanwezige Ben Weyts, maar ook door Siegfried Bracke, dat de N-VA de invoering van het neutraliteitsprincipe voor ambtenaren op alle bestuursniveaus in 2014 in het regeerakkoord zou zetten.

Minister, de krantentitels waren duidelijk: 'N-VA wil nergens nog ambtenaar met hoofddoek' en 'N-VA trekt naar verkiezingen met neutraliteit aan het loket'. Minister, u moet oppassen dat u bij de volgende verkiezingen niet eenzelfde verkiezingsprogramma kunt indienen omdat er van het huidige niets gerealiseerd is.

Mijn bijkomende vraag is: waarom wilt u uw eigen programma niet in beleid omzetten?

Minister Liesbeth Homans: Mijnheer Janssens, ik weet niet of u het beseft, maar in uw repliek hebt u het opnieuw enkel en alleen over een hoofddoekenverbod. Ik wil waken over de neutraliteit. De passage uit het regeerakkoord die ik heb voorgelezen, is duidelijk. Ik heb alle vertrouwen in de leidend ambtenaren van de Vlaamse overheid. Zij zullen erop toezien dat de neutraliteit wordt bewaard.

U verwijst nogmaals naar de lokale besturen. Ik heb u daarnet gezegd dat het de autonomie is van een lokaal bestuur om te bepalen wat neutraliteit is en in welke mate die moet worden nageleefd. Elk gemeentebestuur of lokaal bestuur beslist daar autonoom over.

Op uw enige concrete vraag of ik als Vlaams minister de algemene richtlijn zal invoeren voor alle 27.000 ambtenaren in dienst van de Vlaamse overheid, zonder het onderwijs en De Lijn, antwoord ik 'neen'. Ik heb, in tegenstelling tot u, alle vertrouwen in onze leidend ambtenaren. Zij zullen de neutraliteit bewaken en bewaren.

De heer Chris Janssens (Vlaams Belang): Ten eerste, het stilzwijgen van Open Vld is veelzeggend. In de vorige legislatuur, toen ze weliswaar nog deel uitmaakten van de oppositie, dienden ze zelfs een voorstel van resolutie in, dat plots bij hoogdringendheid moest worden besproken, en waarin ze ook pleitten voor het neutraliteitsprincipe voor ambtenaren. Uw partij, minister, ik heb het geciteerd, was heel duidelijk. Het verschil tussen woord en daad bij N-VA-prominenten wordt steeds groter, of het nu gaat over de staatshervorming, de transfers of het neutraliteitsprincipe. Minister, u belooft het ene, maar u voert het andere uit. U belooft iets, maar u doet niets. Blijkbaar hebt u vooral een fundamenteel gebrek aan politieke moed. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Caroline Bastiaens tot de heer Ben Weyts, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Vlaamse Rand, Toerisme en Dierenwelzijn, over de loodsgelden in de haven van Rotterdam

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, goed nieuws deze week van de Vlaamse havens. Het MSC-schip New York heeft de haven van Zeebrugge en die van Antwerpen aangedaan, een schip van net geen 400 meter, in elk geval een van de grootste schepen die rondvaren ter wereld en alvast het grootste schip ooit in de Berendrechtssluis en dus achter de sluizen in de haven van Antwerpen. Dat is een zeer positief teken. Het toont aan dat onze Vlaamse havens zich kunnen handhaven en zelfs versterken in de zeer concurrentiële containermarkt, zoals we die op dit moment kennen. Ook toont het aan dat we, dankzij de samenwerking tussen heel veel partners uit de nautische keten, erin slagen om die grote schepen binnen te krijgen in de Vlaamse havens. Dat is absoluut een huzarenstuk.

Een belangrijke partner in de nautische keten zijn de loodsen. De kostprijs, de performantie en de betrouwbaarheid van de nautische keten zijn essentieel voor de concurrentiepositie. De loodsen spelen een zeer belangrijke rol. Deze week vernamen we dat de Nederlandse loodsen zouden hebben beslist om volgend jaar hun tarieven te verlagen met 2 procent. Minister, hoe kijkt u daarnaar en welke impact verwacht u daarvan op de concurrentiepositie van onze Vlaamse havens?

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Bedankt voor de vraag. De concurrentiepositie van onze havens is een permanent aandachtspunt, niet alleen van mij, maar ook van de havenbesturen en de betrokken steden. Antwerpen is zeker concurrentieel als het gaat over de loodsentarieven.

Een studie van PriceWaterhouseCoopers (PwC) tracht te vergelijken met andere havens als Hamburg en Rotterdam. Daaruit blijkt dat Antwerpen goedkoper is als het gaat over de loodsentarieven per zeemijl. Dat ligt voor de hand, omdat je veel meer moet beloodsen in Antwerpen ten opzichte van Rotterdam. Het gaat, zeg ik even uit het hoofd, om 685 euro ten opzichte van 193 euro per zeemijl. Ook in absolute kostprijs komt Antwerpen goedkoper uit. Dan gaat het om 17.000 euro ten opzichte van 16.000 euro.

De studie van PwC vergelijkt ook de evolutie van de loodsentarieven tussen 2007 en 2013, waarbij 2007 als 100 procent wordt aangemerkt. In Antwerpen is er een daling van de loodsentarieven met 1,6 procent, in Rotterdam een stijging met 3,6 procent. Daarmee maak ik abstractie van het consumptie- of indexcijfer. Dat was in 2013 ten opzichte van 2007 een stijging van 15,6 procent. Dat alles maakt dat we vandaag concurrentieel zijn op dat vlak.

Welke redenering volgt men vandaag in Rotterdam? Men tracht de vaste kost over meerdere schepen te verdelen. Men gaat uit van een sterke groei van het aantal schepen. Dat is een hypothese. Op basis daarvan kan men het tarief lichtjes laten dalen, in de richting van het Antwerpse niveau.

Wat zullen wij doen? Tegen volgend jaar komt er een herziening van de Antwerpse loodsentarieven. Die besprekingen met de havens en havengebruikers zijn gepland. Wat zijn daarbij de aandachtspunten? Het zal gaan over de concurrentiepositie, de kostendekkingsgraad en de evolutie.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, dank u wel. U hebt met cijfers aangetoond dat we het niet slecht doen. Alle havens. Dat klopt. Maar ik begrijp ook dat waakzaamheid geboden is. Ik ben blij van u te vernemen dat u die gesprekken wilt opstarten, en dat u niet alleen het belangrijke element van de kostprijs zult bekijken, maar zeker ook de performantie en de werking van de hele nautische keten. Dat is een zeer belangrijk gegeven. Ik ga er dan ook van uit dat we daar de komende maanden meer over zullen vernemen. Anders kom ik daar nog even op terug.

De voorzitter: Mevrouw Turan heeft het woord.

Mevrouw Güler Turan (sp.a): Minister, wij zijn de afgelopen week met de commissie Buitenland naar Den Haag geweest. Daar hebben wij de Vlaamse vaste vertegenwoordiger ontmoet. Hij sprak ons over de onderhandelingen over de loodsentarieven. Die zijn bezig en hij speelt daar ook een belangrijke rol in. Hij moest ons zelfs vervroegd verlaten om naar Antwerpen te gaan voor die onderhandelingen. Ik lees vandaag dat wat vandaag in Rotterdam is beslist, veeleer een administratieve beslissing is en een eigen overweging. Het heeft niets te maken met de onderhandelingen die bezig zijn. Verwachten wij in de toekomst nog een verdere daling van die loodsentarieven? U hebt zelf net aangegeven dat we die van Antwerpen ook moeten herzien. Tegen wanneer verwachten we dat? Ik dacht dat dit een beslissing was die toen samen met de Vlaamse vaste vertegenwoordiging was genomen. Ook uit uw antwoord blijkt dat dat niet het geval was.

De voorzitter: De heer Vanbesien heeft het woord.

De heer Wouter Vanbesien (Groen): Minister, u bewaakt het belang van de Antwerpse haven. Dat is goed en belangrijk. Maar ik vond de benadering in uw antwoord zeer eenzijdig. In die zin dat u enkel uitgaat van, en puur een argumentatie opbouwt op het vlak van de concurrentiepositie tegenover Rotterdam. Ik denk en dacht dat we in Vlaanderen toch al lang hadden ingezien dat ons belang ook in een samenwerking met de haven van Rotterdam ligt. In 2013 werd op vraag van de ministers-presidenten van Vlaanderen en Nederland een toekomstrapport geschreven door een expertencommissie. Daar staat heel duidelijk in dat wij er als delta in een internationale concurrentiële positie alle belang bij hebben om op het vlak van investeringen en beleidsmatige omkadering en onderzoeksprogramma's samen te werken en ons niet steeds tegen elkaar te laten opzetten. Ik hoop dus dat u voor deze zaak, met het oog op wat hier gebeurt, vertrekt van een coöperatieve instelling samen met Rotterdam, om de mondiale problemen in de ogen te kijken en niet enkel deze tussen Rotterdam en Antwerpen.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder (N-VA): Mijnheer Vanbesien, als u de beleidsnota leest en het regeerakkoord, zult u moeten toegeven dat het hele beleid van de minister die ketenbenadering en die samenwerking uitademt. Maakt u zich daar vooral geen zorgen over. *(Opmerkingen van de heer Wouter Vanbesien)*

Dat is een ander debat. Hier gaat het over de loodsgelden en de prijzen die dienaangaande in Nederland worden gehanteerd. Minister, het stelt mij gerust dat u er zo dicht op zit. Ik wil u vragen om dat in de toekomst te blijven doen. Het is heel belangrijk dat we naar een klantvriendelijke betrouwbare dienstverlening gaan, die ook concurrentieel blijft. Ik wil u vragen om hierop in te zetten. Ik verneem dat de gesprekken bezig zijn. Ik ga ervan uit dat dit binnen enkele weken of maanden binnen de raad van bestuur aan bod zal kunnen komen. Als ik hoor hoe u het dossier van nabij opvolgt, heb ik er alle vertrouwen in.

De voorzitter: De heer De Clercq heeft het woord.

De heer Mathias De Clercq (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, het klopt dat de concurrentiekracht en de klantvriendelijkheid zeer essentieel zijn. Maar dat bestaat natuurlijk uit diverse onderdelen. Er zijn de loodsgelden, er zijn de tariefprijzen, die de havens van Gent en Antwerpen op status quo hebben gezet. Het is klantvriendelijk dat daar zeker geen stijgingen zijn.

Maar ook infrastructuur is belangrijk. In die zin is het fundamenteel dat er verder wordt gebouwd aan de infrastructuur van onze havens. Specifiek voor de haven van Gent is er een dossier dat zeer rijp is en dat fundamenteel is voor de concurrentiekracht van onze meer dan 300 bedrijven en 60.000 mensen die er tewerkgesteld zijn, om vanuit Vlaanderen de engagementen ten aanzien van Nederland na te komen en de infrastructuur kracht bij te zetten.

De voorzitter: Minister Weyts heeft het woord.

Minister Ben Weyts: Ik onderschrijf het pleidooi van de heer De Clercq. Trouwens, in de hele nautische keten bedraagt het aandeel van de loodstarieven maar 2,5 à 5 procent van het uiteindelijke vaartarief. Dat is dus beperkt. Er zijn daar nog andere elementen die spelen.

Er zijn verschillende onderhandelingen lopende. Over de loodstarieven beslis ik autonoom, maar ik organiseer daarover een gesprek met de havens en de havengebruikers. Dat is op basis van drie elementen: concurrentiepositie, de evolutie van de prijzen, maar vooral ook de efficiëntie van de dienstverlening in hoofde van de loodsen – dat was ik daarnet even vergeten.

Ik heb de heer Buysse gevraagd om een belangrijke rol te spelen in de onderhandelingen met Nederland. Ik heb twee hangende dossiers met Nederland afgewerkt. Ten eerste: onbetaalde facturen van Vlaanderen ten opzichte van de Nederlandse loodsen. We hebben dat nu afgewerkt met een billijke deal, waarbij we onder andere een factuur van 10 miljoen euro die op tafel lag, gereduceerd hebben tot 5,5 miljoen euro. Ten tweede: de samenwerkingsovereenkomst die met Nederland moet worden gesloten over het gebruik van de Schelde en de verschillende aspecten van die kosten. We trachten deze maand met een akkoord te landen.

Mijnheer Vanbesien, als mij gevraagd wordt wat de concurrentiële positie van Antwerpen is ten opzichte van Rotterdam, dan geef ik een antwoord op basis van exacte gegevens en exacte cijfers.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, u zegt terecht dat die kostprijs 2,5 procent à 5 procent van de gehele kostprijs bedraagt, wat inderdaad

beperkt is, maar gezien de zeer concurrentiële positie waar we op dit moment in zitten, is dat natuurlijk wel essentieel.

Gezien het economische belang en de toegevoegde waarde en de tewerkstelling in onze havens is het van cruciaal belang om kort op de bal te spelen. U hebt al aangegeven dat u dat ook verder zult doen. Samen met de collega's zullen we dit verder opvolgen.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Elke Van den Brandt tot de heer Jo Vandeuren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de toegankelijkheid van kinderopvang voor kansengroepen

De voorzitter: Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Collega's, de sint is geweest. Een fijne periode, feest voor alle kinderen. Voor 22.000 kinderen is de sint echter maar kunnen komen na hulp van het OCMW. Ter vergelijking: vorig jaar was dat voor 10.000 kinderen. Het klinkt misschien als een fait divers, maar het toont aan hoe diep kinderarmoede gaat, hoe belangrijk het is om kinderen van bij de start een mooie start te kunnen geven.

Minister, vorige week is het jaarrapport over armoede verschenen. Daarin kregen we nieuwe cijfers die aangaven dat er een derde extra kinderen bij zijn gekomen die opgroeien in een gezin in armoede. Dat kunnen wij niet tolereren. Uw regering schuift terecht de bestrijding van kinderarmoede als een prioriteit naar voren. De regering zegt terecht dat we daarop moeten inzetten. Het jaarrapport stelt dat een heel belangrijke hefboom daartoe kinderopvang is. Kinderopvang is de manier om kinderen van bij de start een kans te geven.

Maar tegelijkertijd zegt dat rapport dat de Vlaamse overheid daar schromelijk in tekortschiet. Er is te weinig plaats in de kinderopvang, en vooral in die wijken waar heel veel kansarmen wonen. Mensen die werken, hebben voorrang omdat er te weinig plaats is in de kinderopvang, maar daardoor vallen net de kansengroepen uit de boot. De extra plaatsen worden gecreëerd daar waar nu al infrastructuur is en zo zullen weer de meest kansarme wijken uit de boot vallen. De manier waarop onze kinderopvang georganiseerd is, maakt dat we structureel de kansengroepen weren uit onze kinderopvang terwijl we weten dat net die kinderopvang zo belangrijk is om de kinderarmoede aan te pakken. Minister, mijn vraag is heel eenvoudig: op welke manier zult u garanderen dat kinderen uit kansengroepen zo snel mogelijk gegarandeerd plaats hebben in de kinderopvang?

De voorzitter: Minister Vandeuren heeft het woord.

Minister Jo Vandeuren: Collega, het kader waarin we werken, is het decreet op de voorschoolse kinderopvang. Daar staan inderdaad een aantal concepten beschreven die we stelselmatig proberen te financieren, zowel in levensvatbaarheid, in betaalbaarheid als in kwantiteit.

Als het gaat over wat we de trap 2 noemen, de inkomensgerelateerde plaats, dan hebt u juist gezegd dat er een voorrangsregel in het decreet is ingeschreven, ook voor mensen die een opleiding moeten volgen om hun werk te behouden of werk te kunnen vinden. Ik vind dat op zichzelf een element dat kansen kan verhogen. Maar er is ook een voorrang voor kwetsbare gezinnen. Er is ingeschreven dat een aanbieder van kinderopvang een bepaald percentage moet realiseren voor wat betreft deze groep van kwetsbare gezinnen. Dat staat uitdrukkelijk in de regelgeving.

Wij hebben met Kind en Gezin ook campagnes. Een aantal jaren geleden zijn we gestart met het sensibiliseren rond die sociale functie. Ook daar probeert Kind en Gezin rond te sensibiliseren. Dat is heel logisch. U weet dat we naar een nieuwe tariefstructuur gaan maar u weet ook dat we proberen om de minimumtarieven voor een aantal kwetsbare groepen uitdrukkelijk zo laag mogelijk te houden. Het bestaande tarief voor de behartenswaardige situaties van het OCMW blijft bestaan. Er komt een minimumtarief van 3 euro voor degenen die in een activering opportuniteiten hebben en een bepaald inkomen hebben dat een val zou kunnen zijn. Kortom, we proberen op dat vlak ook maatregelen te nemen.

Er zijn natuurlijk nog een aantal andere aspecten die we moeten meenemen om de instroom en de toegankelijkheid van de kinderopvang voor de gezinnen die daar als kwetsbaar gezin best ook een plek zouden vinden, te verzekeren en te verbeteren. Dan denk ik vooral aan het lokale loket kinderopvang dat zeker een rol kan spelen, en aan de Huizen van het Kind waarvan we hopen dat ze een dynamiek op gang zullen brengen rond de aansluiting van de groepen in de samenleving, ook die groepen uit die buurten, op de bestaande kinderopvang-initiatieven.

Ik denk dat daarmee een kader is gecreëerd dat alle mogelijkheden biedt om deze sociale missie van de kinderopvang zo goed mogelijk te behartigen. Het is duidelijk dat we ook daarop de volgende jaren zullen inzetten. U hebt dat gelezen in het regeerakkoord. Ook de middelen voor 2015 zullen wij uiteraard in toepassing van de tekst van het regeerakkoord trachten in te zetten.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Minister, u zegt dat er een kader is gecreëerd. Ik ben het daarmee eens, maar er is een enorm capaciteitstekort. Er zijn enorm veel plaatsen te kort voor kinderopvang. Het jaarrapport armoede stelt zwart op wit dat daardoor systematisch een hele groep kinderen die in kansarmoede opgroeien, uit de boot vallen en niet terecht kunnen in de kinderopvang. U weet dat we tegen 2020 44.000 extra plaatsen nodig hebben in de kinderopvang. We hebben vorig jaar iets meer dan 1700 plaatsen gecreëerd. Aan dit tempo komen we er niet en zullen we niet kunnen garanderen dat alle kinderen een plekje hebben in de kinderopvang. Ik wil mijn vraag ook anders formuleren, minister: hoeveel extra plaatsen zult u in de kinderopvang realiseren in 2015 en hoeveel van die plaatsen zullen worden voorbehouden aan kinderen die in kansarmoede opgroeien?

De voorzitter: Mevrouw Schryvers heeft het woord.

Mevrouw Katrien Schryvers (CD&V): Voorzitter, kinderopvang heeft inderdaad een pedagogische en sociale functie. Ik denk dat het nieuwe decreet daarvoor een goede basis biedt. Het heeft daar verschillende elementen over opgenomen, onder meer de specifieke subsidie, de plussubsidie voor kinderopvang die kwetsbare gezinnen ondersteunt. De minister heeft ernaar verwezen. Collega's, het is belangrijk dat we na verloop van tijd goed evalueren welk effect dat heeft gehad en hoeveel plekken specifiek worden ingenomen door kinderen uit die kwetsbare gezinnen.

Daarnaast zal er een nieuwe tariefstructuur komen. Naast het gewone laagste tarief zal er ook een individueel verminderd tarief komen voor de mensen die bij het OCMW gekend zijn. Dit lijkt me socialer dan voordien.

Minister, wanneer zal dit volgens u worden geïmplementeerd?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, het reeds vaak geciteerde decreet uit 2012 voorziet tegen 2020 in het recht op kinderopvang voor elk gezin

dat er behoefte aan heeft. Bovendien gaat het om het recht op een kwaliteitsvolle en betaalbare kinderopvang.

Minister, in de begroting voor 2015 voorziet u voor deze sector in een bijkomend bedrag van 20 miljoen euro. Het is echter hoogst onduidelijk wat u daarmee allemaal wilt betalen. Er moet eerst nog over de cao worden onderhandeld. We moeten nagaan wat naar trap 1 moet gaan. Het is hoogst onduidelijk hoeveel plaatsen in de inkomensgerelateerde kinderopvang u in 2015 wilt realiseren. We zouden graag weten hoe u op deze manier tegen 2020 het recht op kwaliteitsvolle en betaalbare kinderopvang tot stand wilt brengen.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans (N-VA): Voorzitter, het is belangrijk te stellen dat kinderopvang zowel een economische als een sociale functie heeft. Het economisch aspect is voor ons ook belangrijk. Het is belangrijk dat mensen die gaan werken ook recht op een kinderopvangplaats hebben. Daarnaast is terecht opgemerkt dat het sociaal aspect eveneens belangrijk is. Het is belangrijk dat de kinderen van mensen die in armoede leven in de kinderopvang pedagogische ondersteuning krijgen. Het is dan ook absoluut noodzakelijk dat we hier aandacht aan besteden.

Minister, volgens mij doen we dat ook. Mevrouw Schryvers en uzelf hebben het decreet al aangehaald. We voorzien in voldoende middelen en in een volledig kader voor trap 2, de inkomensgerelateerde kinderopvang, en voor trap 3, de plussubsidie die echt voorrang geeft aan de kwetsbare gezinnen in de kinderopvanginitiatieven die in dit systeem zullen werken.

We voorzien in een heel kader. Stapsgewijs zal het recht op kinderopvang tegen 2020 tot stand moeten worden gebracht. We voorzien hiervoor ook in middelen. De afgelopen jaren ging het om meer dan 100 miljoen euro. Nu gaat het om 20 miljoen euro. Aangezien het belangrijk is, zetten we dit stapsgewijs verder.

Minister Jo Vandeurzen: Mevrouw Jans, ik ben het met u eens. Er is een trap 3. We vertrouwen de daarin gesitueerde kinderopvang een heel uitdrukkelijke opdracht toe.

Er is echter niets nieuws onder de zon. Voor het begrotingsjaar is gestart, kan ik nog geen concrete details over de budgettaire ruimte voor volgend jaar geven. De bedoeling is dat we onderhandelen en vervolgens vaststellen welke delen van het budget waarvoor moeten worden ingezet.

Een gedeelte zal moeten worden voorbehouden voor de cao waarover de sociale partners in de zelfstandige kinderopvang onderhandelen. Daar heb ik geen probleem mee. Dit overleg moet worden gevoerd. Afhankelijk van de vooruitgang van dit overleg zal ik in de loop van de komende weken en maanden tot concrete toewijzingen overgaan. Ik heb het de voorbije jaren nooit anders aangepakt. Dit is altijd de manier geweest waarop het systeem functioneert.

Ik wil ook even iets rechtzetten. Het is niet juist dat de investeringen trap 1 inhouden dat we geen prioriteit aan de inkomensgerelateerde kinderopvang geven. Dit is allemaal met elkaar verbonden. Hoe meer we in staat zijn ook met behulp van trap 1 een goede kwaliteit en capaciteit te creëren, hoe meer mogelijkheden er zijn voor het publiek en voor de doelgroepen van trap 2. Het een en het ander hebben met elkaar te maken.

Het is mijn bedoeling in de contouren van het decreet drie ambities aan te houden. We moeten de toegankelijkheid absoluut bewaken. We moeten de capaciteit uitbreiden. We zullen de levensvatbaarheid van de sector moeten

blijven ondersteunen. We zullen dat de komende jaren moeten blijven doen. In 2015 zullen we dat met de voorziene middelen doen.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Minister, ik vind het hallucinant dat het volgens u gebruikelijk is dat we een paar weken voor de jaarwisseling nog geen zicht kunnen hebben op de besteding van de begrotingsmiddelen. U kunt geen antwoord geven op de vraag hoeveel bijkomende plaatsen in de kinderopvang u in het nieuwe jaar ambieert te creëren.

Minister, u zegt dat we een decreet hebben waar alles in staat. Wel, het is niet omdat er een decreet of een engagement op papier is, dat de realiteit dat benadert. De realiteit is dat er enorme tekorten zijn en dat heel veel kinderen in de kou staan, en dat de kinderopvang nog lang niet behoeftedekkend is, zoals het mooie decreet dat belooft.

Minister, u hebt het ook over het budgettair kader. Dat is het standaardantwoord op elke vraag die we hier stellen. Iedere euro die wordt geïnvesteerd in kinderopvang verdient zich meer dan dubbel terug op lange termijn omdat je die investeert in kinderen. Economische studies tonen dat aan. Die investering loont dus, letterlijk en figuurlijk. Het is onze plicht om te zorgen dat ieder kind terecht kan in kinderopvang, en u kunt dat waarmaken. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Ludo Van Campenhout tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de toename van obesitas in Vlaanderen en de relatie met sport en beweging

De voorzitter: De heer Van Campenhout heeft het woord.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, Vlaanderen wordt dikker. Volgens een onderzoek van de externe dienst voor preventie en bescherming op het werk en het Wetenschappelijk Instituut Volksgezondheid kampt 51 procent van de Belgen – laten we aannemen dat er geen communautaire verschillen zijn – met overgewicht. Dat is alarmerend. Drie jaar geleden was dat maar 37 procent. 1 op 3 Vlamingen heeft een body mass index (BMI) tussen 25 en 30. Dat is overgewicht. 14 procent van de Vlamingen heeft een BMI boven 30. Die mensen leven medisch gezien constant in een gevarenzone. Dat is dus alarmerend.

Het gevaar is ook dat we naar Amerikaanse toestanden gaan waar zwaarlijvigheid sociologisch als de norm wordt beschouwd. Daar moeten we natuurlijk iets aan doen. Gezonde voeding is de eerste stap naar een gezond gewicht.

Sport is het ideale medium om een gezond gewicht te bereiken of te behouden. Voor mensen met zwaarlijvigheid is de stap naar sport letterlijk en figuurlijk vaak te groot. Daarom moeten we ook inzetten op het wijzigen van het bewegingspatroon van zwaarlijvigen en van iedereen. Eens de trap nemen in plaats van de lift of een half uur wandelen kan al een significant effect hebben op de levenskwaliteit en voor veel mensen een opstap betekenen naar sport. Je moet niet onmiddellijk de 10 Miles van Antwerpen lopen, maar wat bewegen kan al veel betekenen.

Minister, u neemt veel initiatieven om de participatie aan sport te verhogen, met succes overigens, maar zult u ook initiatieven ontwikkelen om het bewegingspatroon van zwaarlijvigen en van de Vlaming in het algemeen te verbeteren?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Obesitas is natuurlijk een complex probleem. Ik zal er met minister Vandeuren verder over praten, want dit gaat breder dan sport alleen. Bewegen is inderdaad een belangrijk aspect. Ik wil de definitie van sporten niet ter discussie stellen. Wandelen en joggen is ook sporten. Er zijn twee belangrijke elementen: een aanbod is belangrijk en dat aanbod moet gekend zijn bij de mensen die willen of moeten bewegen.

Het aanbod moet vooral gericht zijn op iedereen, van jong tot oud. Sportsnack, Sport na School en Multimove zijn voorbeelden van acties voor jongeren. Voor ouderen hebben we lang geleden een aanbod gedaan dat gericht is op bewegen, zoals bijvoorbeeld de stappenteller.

We zetten in deze legislatuur extra in op een aanbod voor mensen die starten met werken of met een gezin en die daarom stoppen met sporten. We willen een minder georganiseerd aanbod dat buiten de klassieke lijnen valt. In het kenbaar maken hebben federaties, steden en gemeenten een belangrijke rol, maar we kunnen daarnaast campagnes voeren. We hebben in het verleden goede campagnes gehad, die op de website nog raadpleegbaar zijn. Ik denk aan Gezond Sporten en Ik sport slim. Ook hier willen we een extra inspanning doen.

We zouden heel graag een grote campagne voor beweging voeren, met als boodschap 'Maak tijd om te sporten': hou in je agenda tijd vrij om te sporten en te bewegen.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Minister, de beroepsactieve bevolking is inderdaad een belangrijke doelgroep. Op 12 december zal de stad Antwerpen in het centrale gebouw een liftloze dag houden. Het gebouw heeft twaalf verdiepingen.

Minister, ik vind uw initiatieven heel goed. Het is bemoedigend dat u, naast uw duidelijke visie op topsport en op brede sport, ook een duidelijke visie hebt om de bewegingsarmoede in Vlaanderen tegen te gaan.

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Ik steun ook de vraag van de heer Van Campenhout. Vele mensen werken zeer hard en velen hebben nauwelijks tijd. Bovendien dient in ons leven tegenwoordig alles tegelijkertijd te gebeuren, zowel privé als professioneel, zowel bij mensen die kinderen hebben als bij hen die er geen hebben. Veel Vlamingen pendelen dagelijks van en naar hun werk, waardoor er ook nog minder tijd overblijft om te sporten.

Uit onderzoek blijkt, weliswaar gepaard met een evenwichtige voeding, dat lichaamsbeweging leidt tot creatievere, productievere, gelukkigere en gezondere medewerkers en tot minder absenteïsme. In Angelsaksische landen – en ik spreek uit ervaring – is sport op het werk al geruime tijd ingeburgerd. Ik vraag me af of we niet samen kunnen nadenken over hoe men bedrijven en de werknemers kan aansporen om op het werk ook aan sport en lichaamsbeweging te doen.

De voorzitter: De heer Beenders heeft het woord.

De heer Rob Beenders (sp.a): Minister, we mogen het belang van de sportclub ook niet onderschatten in de strijd tegen obesitas. De Vlaamse Regering heeft tal van initiatieven genomen om het laagdrempelige van de sportclub te bevorderen en drempels weg te werken. U hebt ingezet op een aantal factoren – psychologische en financiële drempels – maar sportclubs hebben het vaak

moeilijk om met mensen met obesitas om te gaan, om hun een programma aan te bieden dat eerder inzet op bewegen dan op topsport. In het beleid om obesitas aan te pakken, mag de sportclub niet worden vergeten. Op een bepaald moment moeten er stimulansen worden gegeven zodat ook de sportclub kan omgaan met mensen die de belangrijkste drempel, namelijk obesitas, moeten overwinnen.

Minister Philippe Muyters: Ik ben het helemaal met u eens. Ik had het over de federatie, maar ik bedoel natuurlijk de federatie met de sportclubs. Motiverende begeleiders en motiverende bewegingsdeskundigen zijn belangrijk. We leiden zulke mensen op en zij kunnen effectief clubs helpen om de eerste stap naar bewegen te zetten.

Mijnheer Bajart, u hebt het vooral gehad over de beroepsactieve bevolking. Ik ben zeker positief over sport op het werk. Collega Ben Weyts en ik delen samen een kabinet en hebben ook de nodige fitnessstoestellen geplaatst zodat de medewerkers kunnen sporten op het werk. U sprak ook over pendelen. Een aantal pendelaars kunnen misschien overwegen om met de fiets naar het werk te gaan.

Voor mij is het ook een uitdaging voor de clubs en de federaties om na te denken over wat ze doen met de ouders. Ik ben zelf voetbal gaan spelen toen mijn zoon ging voetballen. Als ouder sta je daar toch maar, dan kan de club misschien een aanbod doen aan de ouders om op hetzelfde moment ook aan sport te gaan doen, zelfs vooral bewegen en niet noodzakelijk topsport. Het zal die mensen waarschijnlijk vaak deugd doen.

Het is voor mij een nieuw maar belangrijk actiepoint om na te gaan hoe beroepsactieve mensen tijd kunnen maken voor sport.

De heer Ludo Van Campenhout (N-VA): Minister, ik wil nog eens benadrukken dat dit een ernstig probleem is. Men raamt de kosten van zwaarlijvigheid of obesitas op 1 miljard euro per jaar voor de ziekteverzekering. Ik dank u dan ook voor uw duidelijke visie. Hier ligt inderdaad ook een verantwoordelijkheid voor de sportclubs en -federaties. Het is echter bemoedigend dat u de duidelijke intentie hebt om de bewegingsarmoede in Vlaanderen tegen te gaan. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: Dit was de eerste uiteenzetting van de heer Van Campenhout in deze plenaire vergadering. *(Applaus)*

De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Hofkens tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de invulling van vacatures op Brussels Airport

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Minister, enkele dagen geleden slaakte Brussels Airport een noodkreet omdat op de luchthaven van Zaventem honderden vacatures niet ingevuld geraken. Men spreekt over vijfhonderd vacatures die structureel permanent niet ingevuld geraken. Volgens een prognose kan men een groei realiseren van wel tienduizend jobs de komende jaren tot 2025. Het gaat niet alleen om technische functies, maar ook over functies voor kort- en laaggeschoolde werknemers. Het niet-invullen daarvan is een probleem omdat dit een rem zet op de groei van de luchthaven. Dat is des te opmerkelijker omdat in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de werkloosheid en de jeugdwerkloosheid nog altijd enorm pieken. Dit probleem verdient dan ook onze bijzondere aandacht.

De luchthaven van Zaventem is een belangrijke groeipool en het zou jammer zijn indien het niet kunnen invullen van vacatures een rem zou zijn op deze groei. Daar worden diverse oorzaken aan gekoppeld zoals mobiliteit, het openbaar vervoer dat niet afgestemd is op de variabele werkroosters en taalproblemen die wordenesignaleerd.

Minister, welke initiatieven plannen u en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) eventueel en hopelijk in samenwerking met Actiris om dit probleem aan te pakken?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Hofkens, ik ben blij dat u die vraag stelt. Die vijfhonderd permanente vacatures zijn geen vijfhonderd jobs die sowieso niet ingevuld geraken. Het gaat om vijfhonderd jobs instroom en uitstroom. Van die vijfhonderd jobs worden de meeste wel ingevuld, maar intussen zijn er alweer nieuwe vacatures. Zo blijft men zitten met ongeveer vijfhonderd openstaande jobs, maar het zijn niet diezelfde jobs die continu blijven openstaan.

Van de grootste knelpunten hebt u er al twee genoemd waaronder de drieligheid. Voor bijna alle luchthavenjobs wordt drieligheid gevraagd. Ook de mobiliteit is een probleem. Tot slot wordt ook flexibiliteit gevraagd. Mensen moeten heel vroeg of laat aanwezig zijn. Dat zijn drie grote problemen.

Ik vind dat de luchthaven van Zaventem een goede aanpak heeft. Sinds 13 oktober 2013 is er het Luchthavenhuis. Daar komen de drie bemiddelaars samen: de VDAB, Actiris en Forem (Emploi Formation Wallonie) maar ook de Provinciale Ontwikkelingsmaatschappij (POM) van Vlaams-Brabant, het Vlaams netwerk van ondernemingen (Voka) Halle-Vilvoorde en de NMBS en De Lijn. Na een jaar werken hebben zij ontdekt dat zij de werkgevers beter hebben leren kennen en de vacatures beter ingevuld krijgen. Er worden wel vacatures uitgeschreven, maar de competenties en talenten die men werkelijk nodig heeft, zijn niet deze die in de vacature staan.

Vanuit de VDAB worden al heel wat zaken aangepakt. Ik geef er u eentje, rond mobiliteit. De NMBS is ermee akkoord gegaan dat de Diabolotoeslag niet geldt voor medewerkers op de luchthaven. Dat is een belangrijke zaak.

Er lopen gesprekken met de MIVB om het aanbod meer op het werk af te stemmen. Zo zou ik nog heel wat voorbeelden kunnen geven.

Ik denk dat we een sterke basis hebben gelegd, die nu verder moet worden uitgerold op de luchthaven. Alle spelers doen mee. Dat is de sterkte van het nieuwe instrument, dat Luchthavenhuis.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is inderdaad een mooi menu van acties die worden ondernomen. Ik denk dat we op de goede weg zijn.

Ik heb vanmiddag eens gedaan alsof ik een Brusselse werkzoekende jongere ben en heb op de website van Actiris het sleutelwoord 'luchthaven' ingegeven. Ik kreeg 16 vacatures als resultaat. Het ingeven van het Franse woord 'aéroport' gaf nul vacatures als resultaat. *(Opmerkingen)*

Ik heb het woord in alle mogelijke schrijfwijzen ingegeven, met en zonder accent. Het Engelse woord 'airport' gaf 29 vacatures.

Minister, blijkbaar is er toch een probleem. In de samenwerking die u hebt met Actiris, kunt u misschien toch ook eens de aandacht vestigen op de win-winsituatie

die we hier kunnen realiseren. Er zijn vacatures die kunnen worden ingevuld. Er is een werkloosheid in Brussel. Ik denk dat die van alle actoren, ook van Actiris, in de eerste plaats een extra zetje verdient. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne (CD&V): Voorzitter, mijnheer Hofkens legt heel nadrukkelijk de vinger op de wonde. Het is inderdaad onaanvaardbaar dat vacatures blijven openstaan in de Vlaamse Rand en dat vele duizenden jongeren in Brussel werkzoekend langs de kant blijven staan.

Minister, u beseft dat al lang. In 2011 hebt u al een samenwerkingsakkoord gesloten met de VDAB en Actiris, met daarbij het engagement om per jaar minimum 1500 vacatures uit de Vlaamse Rand ter beschikking te stellen aan Actiris om de Brusselse werkzoekenden aan een job te helpen en de vacatures die in de Vlaamse Rand moeilijk ingevuld raken, uiteindelijk wel in te vullen. U zou zes werkzoekenden krijgen per vacature van Actiris. Als ik de heer Hofkens hoor, is ons samenwerkingsakkoord van 2011 helaas nog niet geslaagd te noemen. Wat zult u doen om dat effectief tot uiting te brengen? Wat kunt u doen om die 1500 arbeidsplaatsen per jaar effectief in te vullen?

De voorzitter: Mevrouw Talpe heeft het woord.

Mevrouw Emmily Talpe (Open Vld): De problematiek is niet nieuw. Er zijn inderdaad een drietal basisproblemen: de knelpuntvacatures voor technische beroepen, de kennis van de tweede landstaal en de gebrekkige verbinding via het openbaar vervoer, zoals u aanhaalt in het bijzonder bij late en vroege arbeidstijden. Het blijft een vreemd verhaal dat de luchthaven, die per definitie nooit slaapt, niet continu bereikbaar is met het openbaar vervoer.

Brussels minister Pascal Smet heeft aangekondigd een initiatief te nemen om te gaan praten met de MIVB. Minister, bent u ertoe bereid een breder overleg op te starten tussen de ministers van Werk en Mobiliteit van de twee gewesten om aan deze problematiek te remediëren?

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Minister, om de zoveel tijd hebben we het over de relatie tussen Zaventem en de Brusselse arbeidsmarkt, wat meteen ook de complexiteit en de hardnekkigheid van dat probleem onderstreept. Die vaststelling staat haaks op eerdere beweringen van sommige partijvoorzitters als zou iedere jongere met een cv wel aan een job geraken. Ik stel inderdaad vast dat minister Smet zijn verantwoordelijkheid neemt op het gebied van mobiliteit. Ik zit op dezelfde lijn als de heer Bothuyne. Ik raad u aan om die samenwerking met Actiris te bekijken.

Als de Brusselse jongeren waarin de heer Hofkens zich inleeft, amper vacatures vinden op een plek waar er kennelijk enkele honderden zijn, is dat uiteraard een gedeelde verantwoordelijkheid. Het is de verantwoordelijkheid van de VDAB om vacatures door te spelen aan Actiris. De vraag is: als er zo weinig zijn, laat men ze dan niet doorstromen? Verder is het de verantwoordelijkheid van Actiris om met die vacatures aan de slag te gaan en jongeren toe te leiden naar de jobs die er zijn.

Die samenwerkingsakkoorden zijn niet nieuw. We hebben altijd gehoord dat het de goede richting uitging, maar ik stel vast dat we hier de oproepen blijven horen. Minister, meer ambitie zou u sieren.

Minister Philippe Muyters: U kent niet alles, mijnheer Van Malderen, en dat kan ook niet. De databank is er. Er is een deeldatabank, wellicht nog niet door

Actiris in het veld gezet. Dat zou nochtans moeten omdat ze partner zijn in het Luchthavenhuis. In die databank zitten alle luchthavengebonden vacatures. Er is zelfs een speciale module gegaan naar Mijn VDAB voor werkgevers die het mogelijk maakt dat ze zelf hun vacatures kunnen plaatsen. De VDAB helpt om die vacatures op de beste manier te beschrijven. 96 van de 260 bedrijven in de luchthaven werken daarmee samen. Een accountmanager zal de komende weken en maanden alle anderen die er nog niet in zitten, bezoeken om hen uit te leggen wat de meerwaarde is.

De samenwerking slaat niet alleen op de luchthaven, maar op heel Vlaams-Brabant. Op de luchthaven alleen zijn er de afgelopen maanden 450 plaatsen ingevuld vanuit Actiris. Ik ben dan ook wat verbaasd over de opmerking. Die zal wel juist zijn en ik zal daarover contact opnemen met Actiris om hen er op te wijzen dat ze de databank effectief moeten gebruiken.

Mevrouw Talpe, het Luchthavenhuis voert zelf gesprekken met de MIVB. Daar zitten VDAB, Actiris en Forem in. Ik ben blij dat minister Smet zich daar ook achter zet. Ik sta er volkomen achter om dat te bekijken. Met de NMBS hebben we al een goede deal gedaan doordat de Diabolotoeslag niet door de medewerkers moet worden betaald. Dat is een goede zaak.

VDAB probeert met een sterk programma te remediëren aan de knelpuntvacatures. Er is een IBO-consultant voor luchthavengebonden activiteiten. IBO staat voor individuele beroepsopleiding, wat het leren werken op de werkvloer is. De bedoeling van de consultant is om met kennis van zaken de juiste profielen te selecteren, die dan met de opleiding effectief op de werkvloer aan de slag kunnen. Er is een speciaal programma Nederlands op de werkvloer voor luchthavengebonden activiteiten. Er zijn specifieke opleidingen. Elk bedrijf heeft één accountmanager. Als bedrijf heb je dus één aanspreekpunt binnen het Luchthavenhuis. De accountmanager heeft een veel beter zicht op wat een bedrijf nodig heeft. Op die manier kunnen er specifieke opleidingen worden gegeven.

Ik denk niet dat ik een tandje moet bijsteken omdat er proactief wordt gewerkt. De uitrol van wat er vandaag gebeurt, moet verder doorgaan. Het moeten een pak meer dan 100 bedrijven worden in plaats van de huidige 96. De basis is er. VDAB heeft samen met zijn partners een voorbeeld gegeven van hoe een probleem kan worden aangepakt.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Minister, ik onderschrijf dat de genomen initiatieven goed en succesvol zijn. Alleen is het goed om na te gaan of alle andere partners, met name Actiris, even vlot meegaan.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Mathias De Clercq tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport, over de verplichte brugpensioneringen bij Delhaize en de activering van oudere werknemers

De voorzitter: De heer De Clercq heeft het woord.

De heer Mathias De Clercq (Open Vld): Voorzitter, minister, menig burger volgt met argusogen de ontwikkelingen in het sociaal overleg bij Delhaize als gevolg van de herstructurering. Het is de intentie van het management, het patronaat, de werkgever, om 1300 werknemers verplicht met brugpensioen te sturen.

Minister, mijn fractie is verontwaardigd. Het staat haaks op elke intentie van deze regering en van de Federale Regering, en ook van de werkgevers zelf, om mensen ertoe aan te zetten om langer te werken. Hier zou men het omgekeerde doen.

Wij liberalen zijn ook verontwaardigd omdat Delhaize op deze manier de intentie heeft om de kost op de samenleving af te wentelen.

Los van de cijfers en van de kosten zijn we ook verontwaardigd wegens het maatschappelijke, menselijke signaal dat wordt uitgestuurd. Eigenlijk zegt de werkgever Delhaize dat elke 55-plusser wordt buitengezet of die nu goed is of niet, gemotiveerd is of niet, goesting heeft om te werken of niet. Er is geen keuze, er zijn geen mogelijkheden.

Het is een houding die wij betreuren en die haaks staat op elke beleidsintentie. Het is een slag in het gezicht, niet alleen van de samenleving, maar van elke 55-plusser.

Minister, mijn vraag is heel eenvoudig. Welke stappen zult u zetten om het beleid van de verlengde actieve loopbaan gestand te doen? *(Applaus van de heer Herman De Croo)*

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muyters: Voorzitter, mijnheer De Clercq, u geeft een moeilijke inleiding. Het is een inleiding over een specifiek geval waarover het sociaal overleg nog bezig is. Het is dus moeilijk om erover te spreken.

Ik denk dat het heel duidelijk is wat mijn standpunt over het brugpensioen is. Ik ben heel blij dat de Federale Regering in haar regeerakkoord de stappen om te kunnen aansluiten bij een brugpensioen, dat vandaag 'stelsel van werkloosheid met bedrijfsstoelage' heet, moeilijker maakt.

Er wordt gezegd dat het allemaal niet zo erg is, dat die mensen toch actief moeten blijven op de arbeidsmarkt. U begrijpt dat het niet makkelijk is om mensen te activeren als ze moeten kiezen tussen niet moeten werken voor 80 procent van de wedde, of vijf dagen werken voor 20 procent meer. Het is niet makkelijk om die boodschap te brengen. Het is ook niet makkelijk voor de werkgevers om de mensen in die situatie een job aan te bieden. Dit is de context. De wetgeving ter zake mag wat mij betreft snel nog minder interessant worden.

U vraagt wat ik doe om mensen langer aan de slag te laten blijven. Er zijn veel verschillende aspecten, ik zal ze nu niet allemaal opsommen. Wat mij betreft is het belangrijkste: nadenken over de loopbaan. Ik heb daarom een loopbaan-cheque voorgesteld. Die is in werking en kent redelijk wat succes. Dit aspect is heel belangrijk omdat iedereen op een bepaald moment wel eens moet nadenken over wat hij of zij nu doet en waar hij of zij naartoe wil. Mensen moeten erover nadenken of ze wat ze nu doen ook in de toekomst willen blijven doen, over wat ze kennen, wat ze kunnen en waar ze naartoe willen. De mensen moeten daarbij begeleid worden zodat ze geïnteresseerd blijven in de job die ze hebben. Dit is voor mij een heel belangrijk aspect.

Een ander aspect is de werkbaarheid. Het is de verantwoordelijkheid van de werkgever om daaraan te werken. Degenen die ter zake projecten willen doen, kan en wil ik steunen.

De heer Mathias De Clercq (Open Vld): Minister, ik dank u voor het antwoord. Dit is inderdaad een bevoegdheid van de federale collega's. De federale minister van Werk, de heer Peeters, zal dit al dan niet moeten honoreren. Het overleg is inderdaad bezig, laten we afwachten wat er uit de bus komt.

Het gaat mij om het principe, het is duidelijk dat de intentie bestaat. Het is echt belangrijk. Indien federaal minister Peeters dit zou toestaan, dan trekt hij gewoon een streep door uw activeringsbeleid, dat hij mee heeft opgezet. Dat zou

onaanvaardbaar zijn. Het zou ook een maatschappelijk signaal zijn dat elke 55-plusser per definitie wordt afgeschreven en aan de kant wordt gezet met geld. Dat komt niet overeen met het maatschappijmodel waar wij liberalen in geloven. Iedereen moet minister Peeters ertoe nopen om dit niet te aanvaarden. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, dit is een bijzonder raar dossier. Een werkgever wil 1300 mensen verplicht met brugpensioen sturen, en dat in tegenstelling tot alle retoriek. De heer De Clercq kapittelt vanuit Open Vld de werkgever. Dat komt niet vaak voor, maar het is begrijpelijk. Hij kiest in dezen trouwens de juiste kant.

En dan is er minister Muyters. Minister, als antwoord op een herstructurering waarbij er overleg gaande is, waarbij 2500 mensen eigenlijk een ontslag-aanzegging hebben gekregen, waarbij is besloten om 14 winkels te sluiten, zegt u te zullen nadenken, te zullen denken aan loopbaancheques en aan werkbaar werk. Het antwoord had toch wel wat dichterbij dit dossier kunnen zijn. Mijn simpele bijkomende vraag is: welke houding zult u aannemen ten aanzien van federaal minister Peeters in dit dossier?

De voorzitter: De heer Hofkens heeft het woord.

De heer Jan Hofkens (N-VA): Voorzitter, het is inderdaad zo dat brugpensioen of het stelsel van werkloosheid met bedrijfstoeslag (SWT) een te gemakkelijk alternatief is bij herstructurering, zowel voor werkgevers als voor werknemers. Onze fractie, onze partij is eigenlijk al jarenlang tegen dit soort brugpensioen-systemen. Ik ben dan ook zeer blij dat in het federale regeerakkoord ook bij herstructureringen die leeftijd van 55 jaar zal worden opgetrokken tot 60 jaar. Dat zal nu hopelijk ook worden geconcretiseerd. Dat lijkt me het beste middel om dit te vermijden, want zolang die wettelijke mogelijkheid er is en blijft, zal die worden gebruikt. De enige oplossing is dus dit afschaffen, dit niet meer mogelijk maken.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy (CD&V): Voorzitter, op een moment dat aan iedereen wordt gevraagd om langer te werken om de pensioenen betaalbaar te houden, is dit natuurlijk een verkeerd signaal, los van de vraag over de wettelijke mogelijkheid. Het lijkt me belangrijk dat we ook in dit specifieke dossier oog hebben voor het feit dat men spreekt over een verplichte brugpensionering. Ik denk niet dat dit vaak voorkomt. De wil van de werknemer zelf om al dan niet te blijven werken, maakt dus geen enkel verschil.

Ik heb daarbij echter ook de volgende bedenking. We mogen de realiteit ook niet uit het oog verliezen dat, indien die 55-plussers nu een nieuwe baan zoeken op de arbeidsmarkt, de kans zeer klein is dat ze er een zullen vinden. Daarom is het zo belangrijk dat ze niet alleen worden begeleid, maar ook dat Vlaanderen werk maakt van de hervorming van de doelgroepkorting. We moeten die zeker meer dan ooit op de 55-plussers concentreren, zodat het aanbod aan jobs – het echte probleem – voor hen fors kan toenemen.

Minister Philippe Muyters: Mijnheer Van Malderen, ik weet niet welke vraag u hebt gehoord. Ik heb de inleiding gehoord, maar de vraag was wat ik zal doen om mensen langer aan het werk te houden. De vraag was niet wat ik van de brugpensionering vind, wat ik van de brugpensionering bij Delhaize vind, maar waarschijnlijk hebt u een andere vraag gehoord dan ik. De vraag was wat ik zou doen, binnen mijn bevoegdheid, met betrekking tot langer werken. Daarop heb ik

een antwoord geboden. Als u wilt, kan ik daar in de commissie of nu nog veel langer over doorgaan. Trouwens, dat kent u. Ik begrijp het echt niet. Uw partij zat mee in de regering toen de loopbaancheque is goedgekeurd. De loopbaancheque is besproken en u doet hier alsof men gaat studeren! Neen, mijnheer Van Malderen, de loopbaancheque bestaat vandaag! Ziet u wel dat u niet alles wist? Ik wist dat u niet alles wist. *(Applaus bij de N-VA)*

Ik heb dus geantwoord op die vraag. Wat ik niet zal doen, en ik verwacht dat iedereen het daarmee eens kan zijn, is een mening geven vanuit het beleid over een dossier waarin het sociaal overleg loopt. Ik denk dat dit niet hoort op het spreekgestoelte. Als ik dat wil doen, dan zal ik dat doen ten overstaan van de werkgevers van Delhaize of de vakbonden, maar onder vier ogen. Ik zal niet tussenbeide komen ter zake. De heer Hofkens heeft het standpunt van mijn partij over brugpensioenen nog eens herhaald. Ik denk dat daarmee over dat dossier meer dan genoeg is gezegd. Ik denk dat u ook dat principe kent, dat u weet dat dit een verkeerd signaal is.

Ik doe er alles aan om ervoor te zorgen dat mensen langer werken. Ik blijf mensen activeren die nu op 52 jaar uitstromen en werkloos worden. Ik blijf die begeleiden, nu al tot 60 jaar, en ik wil in deze legislatuur naar 65 jaar gaan. Dan denk ik dat u weet wat mijn bedoeling is. We willen een RSZ-korting geven en nemen daarvoor een van de drie doelgroepen, de 55-plussers. Het spreekt vanzelf dat we dat zeker zullen doen voor de 55-plussers die werkloos worden of zijn. Dat is ook een van de elementen die uit de biechtstoelprocedure zijn gekomen. Iedereen voelt dat ook zo aan als het gaat over het retentiebeleid van bedrijven met betrekking tot 55-plussers. Mijnheer Van Malderen, dit zijn allemaal maatregelen, maar ik begrijp dat u niet altijd alles volgt.

In elk geval ... *(Opmerkingen van de heer Bart Van Malderen)*

U was aan het babbelen met de heer Crombez en ik had het over de maatregelen.

In elk geval, het retentiebeleid voor de 55-plussers zullen we met de RSZ-korting inzetten.

De heer Mathias De Clercq (Open Vld): Minister, ik vind uw oproep correct, we moeten een sereen sociaal overleg respecteren en afwachten.

Mijn punt is natuurlijk het principe as such. Het is belangrijk dat we op Vlaams niveau offensief gaan voor activering en stimulering. We zullen de mensen die op straat staan een hand reiken om hen te herkanaliseren naar een nieuw perspectief, een nieuwe job. Ik lees dat ook in uw beleidsnota. Dat is zeer goed, minister.

Alleen, collega, is het belangrijk dat conform het regeerakkoord wordt gehandeld zodra het federale sociaal overleg is afgerond, anders wordt er een streep getrokken onder een offensief positief Vlaams beleid.

Mijnheer Van Malderen, mijn partij is een liberale partij. Onder werknemers en werkgevers gaat het om principes. "Sterft, gij oude gedachten!" Activering, mensen naar een job toeleiden, dat is onze baseline. *(Opmerkingen. Applaus)*

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez (sp-a): Voorzitter, ik wil reageren op de reactie van minister Muyters. Iedereen mag hier over het federale regeerakkoord komen praten, zoveel ze maar willen. Misschien kunnen we eens een plenaire vergadering organiseren over het federale regeerakkoord.

Maar hier is minister Muyters bevoegd, collega's. Hoeveel u ook wilt praten over het federale, de minister moet een advies geven. De vraag luidde: wat vindt de Vlaamse Regering?

De minister heeft zelf gezegd dat hij gaat nadenken over een aantal dingen, dus moet hij niet te flauw komen doen op het spreekgestoelte. Het is niet de eerste keer dat dit gebeurt. Het enige dat ik vraag aan de regering is: doe alstublieft een beetje normaal als de oppositie een vraag stelt. Op veel vragen wordt niet geantwoord. Ik heb de indruk dat de Vlaamse Regering vooral aan het uitleggen is wat ze niet kan doen. Dat is al heel de namiddag het geval, ook over de kinderopvang.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van mevrouw Katia Segers tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aanpassing van het GRUP Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel en het dossier Uplace

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp·a): Minister, een paar weken geleden gaf Uplace een triomfantelijke persconferentie. Uiteindelijk werd toen duidelijk dat er een geheim akkoord bestaat met de Vlaamse Regering. Meer nog, Bart Verhaeghe heeft op die persconferentie gezegd: het komt er! In 2018 zal Uplace de deuren openen. Deze week hebt u bevestigd dat tegen het einde van het jaar, dat is binnen drie weken, aan de randvoorwaarden effectief voldaan zal zijn.

Uplace moet er komen, koste wat het kost. Onze vraag is: wat kost Uplace aan de Vlaamse belastingbetaler? Hoeveel miljoenen hebt u opzijgezet? Mogen wij de inhoud van dat akkoord tussen u en Uplace kennen?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Segers, van een geheim akkoord weet ik totaal niets.

Uw actuele vraag ging over het strategisch plan rond Brussel. Een aantal clusters zijn zoals u weet vernietigd. Een deelgebied dat werd vernietigd, is het gebied C3. Daar moeten juist een aantal grote projecten worden gerealiseerd, onder meer het nieuwe ziekenhuis van Vilvoorde en ook Uplace.

We gaan niet zomaar rap rap iets doen zoals u laat uitschijnen in uw vraag zoals u die schriftelijk hebt ingediend. Als de Raad van State een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) vernietigt, moet er conform de Codex Ruimtelijke Ordening binnen de 180 dagen na de uitspraak een nieuw RUP zijn. 180 dagen na de betekening van de uitspraak door de Raad van State is eind december. De laatste ministerraad van dit jaar heeft plaats op 19 december, daarom zal het strategisch plan rond Brussel dan opnieuw worden besproken.

De Raad van State heeft het oorspronkelijke RUP vernietigd omdat er onvoldoende garanties zijn voor de mobiliteit, onder andere voor de trein en een tramlijn. Ik heb de minister van Mobiliteit gevraagd om mij te schetsen wat vandaag de situatie is, hoe ver het staat met die randvoorwaarden, zoals de aanleg van die tramlijn. Op basis van die input zullen we naar de Vlaamse Regering gaan.

Mevrouw Katia Segers (sp·a): Minister, u stelt dat het tegen eind december in orde zou moeten zijn. Maar we weten allemaal dat die randvoorwaarden inzake mobiliteit niet in orde zullen zijn. Er is nog geen enkele vergunning afgeleverd.

Meer nog, het preferentieel tramtracé van de ringtram zal bijvoorbeeld gaan door een stuk waarvan uw eigen administratie vandaag zegt dat het overstromingsgebied moet worden. U maakt het uzelf heel moeilijk. Waarom maakt u het uzelf zo moeilijk om Uplace te realiseren? Terwijl, zoals u terecht zegt, andere projecten al heel lang wachten, en in een al veel verder gevorderde fase. De reconversie van Renault wacht al twaalf jaar. Videohouse heeft heel concrete plannen, het ziekenhuis. Daarop moeten we inzetten. Die projecten zijn veel meer gedragen dan Uplace.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, ik ben een beetje verrast dat u zegt dat u de stand van zaken hebt opgevraagd. Het verbaast me dat u die niet kent, van de tramlijn en al die verbindingen. U stelt het voor als een technische aangelegenheid. Er is een uitspraak van de Raad van State, het gedeelte met betrekking tot Uplace in het GRUP is vernietigd, 180 dagen later moet er een uitspraak zijn, dat is eind december.

Maar dat is niet de kern van de kwestie. Het GRUP is indertijd natuurlijk op maat van Uplace gemaakt. U hebt een milieuvergunning toegekend aan Uplace en binnenkort zult u daarover opnieuw een uitspraak moeten doen. De kern van de zaak is, zoals de Raad van State u heeft verweten, dat er partijdigheid is in het dossier. Ik vraag me af – het is een retorische vraag hoor, voorzitter – hoe u die zweem van partijdigheid zult kunnen combineren met een vermoedelijke hervegunning van Uplace.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Ik ga niet zover als de collega om te zeggen dat er een zweem van partijdigheid is. Minister, u geeft inderdaad een technisch antwoord, maar de principiële discussie moet gaan over de vraag of een megalomaan project als Uplace daar wel op zijn plaats is. U hebt het over het creëren van randvoorwaarden. Het gaat over de tramlijn. Dan hebben we het nog niet gehad over de verbreding van de ring. U hebt het over het ziekenhuis in Vilvoorde, Uplace en nog een aantal andere projecten, zoals het Eurostadion. Daarvan zegt Brussel al dat het er zeker komt. Staat dit project definitief vast? We hebben vandaag ook allemaal de mail van UNIZO gekregen, die oproept om een petitie te ondertekenen, omdat het hele project Uplace ingaat tegen het kernversterkend beleid dat door de Vlaamse Regering wordt gevoerd. U bent in tegenspraak met uzelf.

De voorzitter: De heer Ronse heeft het woord.

De heer Axel Ronse (N-VA): Minister, voor onze fractie is het zeer belangrijk dat er in het strategisch gebied Brussel geen standstill meer heerst. In het oorspronkelijke GRUP zaten twaalf deelplannen. Er zijn er een aantal vernietigd. Er staan bepalingen in op het vlak van open ruimte, natuur, ontsluiting van bedrijventerreinen enzovoort. Heel wat spelers wachten nu op rechtszekerheid om vergunningsaanvragen in te dienen en initiatieven te nemen. Op welke manier ziet u dat GRUP en de vernietigde deelplannen hernomen en wat zijn mogelijk andere accenten in vergelijking het aangevochten GRUP?

De voorzitter: De heer Doomst heeft het woord.

De heer Michel Doomst (CD&V): Minister, het is adventstijd, en wij zijn toch ook in blijde verwachting van dat GRUP, dat er echt moet komen voor onze regio. Niet alleen voor Uplace, we zitten ook met de Renaultsite op hete kolen, met de bouw van het ziekenhuis, met de plannen van Videohouse. Dat blijft allemaal geblokkeerd. Mijn fractie is niet alleen bezorgd voor de verwachting, maar ook

voor de bevalling in de kribbe. Wij zijn in onze regio file-ervaringsdeskundigen. Daar willen wij geen topexperten in worden. Vandaar de vraag hoe het aspect mobiliteit hierin optimaal zal worden bewaakt, en hoe de mobiliteit realiteit zal worden.

Alle begrip. We moeten rap zijn met het RUP. Maar we moeten hier ook sterk zijn met de mobiliteit. Minister, ik had hierop graag de nodige antwoorden.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro (Open Vld): Minister, er zijn op het terrein twee ongerustheden. De eerste is al door mevrouw Segers en een aantal andere sprekers verwoord: men vreest dat de Vlaamse Regering zou werken met twee snelheden en dat sommige partners die in die zone willen investeren, sneller aan bod zouden komen dan anderen. De Vlaamse Regering heeft hier de kans om dit te ontkrachten. De tweede vrees is dat er geen rekening zou worden gehouden met alle recente studiemateriaal over mobiliteit. Ik had het liever in de commissie aan bod laten komen, maar aangezien we binnen een week al een beslissing van de Vlaamse Regering zouden krijgen, wil ik er toch wel op wijzen dat een nieuwe studie van de European Planning Studies, uitgevoerd door de UGent en de VUB, aantoonde dat er voor het project Uplace geen 60/40-verhouding is tussen auto's en vervoer. In fase 1 wordt 94 procent auto's verwacht, en in fase 2 93 procent auto's. En zelfs als alle modi van openbaar vervoer zijn gerealiseerd, zou nog 85 procent van de bezoekers met de auto komen. Dat legt in onze regio toch wel enige nieuwe ongerustheid op tafel. Zal daarmee rekening worden gehouden in de beslissing van volgende week?

Minister Joke Schauvliege: Collega's, er wordt hier van alles op één hoopje gegooid en door elkaar gehaald, vaak opzettelijk, om zo de vis te verdrinken.

Ik keer terug naar de essentie. Mevrouw Segers vroeg hoe het staat met het strategisch plan inzake Brussel. Het gaat hier dus niet om een RUP, dat louter en alleen voor één project, Uplace, zou gemaakt zijn. Het gaat hier over een ruim plan met betrekking tot Brussel, waarvan een aantal deelclusters door de Raad van State zijn vernietigd. Wij moeten uiteraard voor alle deelclusters een oplossing bieden. Met betrekking tot elke cluster heeft de Raad van State een andere opmerking gemaakt. Daarop moeten wij binnen de 180 dagen een antwoord bieden.

Mevrouw Segers, ik vind het een beetje opmerkelijk dat u vraagt wanneer ik nu een oplossing zal vinden voor het nieuwe ziekenhuis van Vilvoorde, waar dringend nood aan is en waar de regio heel sterk vragende partij voor is. Ik heb daarnet al gezegd dat dat ziekenhuis nu juist in heel die cluster zit. Het is ook om de ontwikkeling van dat ziekenhuis mogelijk te maken, dat die cluster C3 opnieuw moet worden aangenomen. Het destijds geplande project Uplace zit inderdaad ook in die cluster. Wij moeten uiteraard, vooraleer wij dat plan opnieuw hebben goedgekeurd, voldoende garanties hebben dat er een oplossing is voor de opmerking die gemaakt werd door de Raad van State. Dat is nu net wat wij op dit moment aan het doen zijn. De verschillende diensten en administraties zijn aan het onderzoeken of er voldoende vooruitgang is geboekt op het vlak van die randvoorwaarden, die betrekking hebben op mobiliteit. Daarover wordt op dit moment heel druk overleg gepleegd door de verschillende diensten met de diensten van collega Ben Weyts, om te bekijken welke stappen zij vooruit hebben gezet, zodanig dat die randvoorwaarden er zijn.

Het is dus niet zo dat wij dat VSGB zomaar aan het maken zijn voor één speler en dat we alleen voor die speler iets zouden bijsturen. Wij werken gewoon dat strategische plan rond Brussel af, op basis van de vernietiging die de Raad van State heeft uitgesproken.

Mijnheer Sanctorum, u spreekt over een zweem van partijdigheid. U hebt zich wel herpakt, want u zei eerst 'u bent partijdig'. Dat heeft de Raad van State niet gezegd. De Raad van State heeft gezegd dat er 'een mogelijke schijn van partijdigheid' is. Dat is een heel groot verschil en een heel belangrijke nuance. De Raad van State heeft dat niet gezegd over dit ruimtelijk uitvoeringsplan. *(Opmerkingen van de heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde)*

U geeft mij gelijk. Ik ben blij dat u toegeeft dat u de zaken daarnet allemaal een beetje door elkaar hebt gehaald. *(Opmerkingen van de heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde)*

De Raad van State heeft het uitvoeringsplan vernietigd op basis van de randvoorwaarden inzake mobiliteit. De Raad van State heeft de milieuvergunning in beroep vernietigd op basis van het feit dat de Vlaamse Regering destijds – dat is twee regeringen geleden – een contract heeft afgesloten, een zogenaamde brownfieldconvenant. Dat is een contract dat afgesloten wordt tussen de regering en een ontwikkelaar. *(Opmerkingen van de heer John Crombez)*

Het is belangrijk om eens te schetsen waar het vandaag komt. Collega Crombez weet heel goed wat er twee regeringen geleden beslist is, omdat zijn partij toen zelf mee in de regering zat.

De brownfieldconvenant is afgesloten met een ontwikkelaar, om ervoor te zorgen dat sterk vervuilde sites en gronden ontwikkeld kunnen worden. De Raad van State zegt dat in die convenant een aantal voorwaarden staan die een schijn van partijdigheid zouden kunnen opwekken op het moment dat een lid uit die regering ook moet beslissen in beroep. Dat is dus een heel andere problematiek dan wat er speelt bij het ruimtelijk uitvoeringsplan.

Wat moet daarvoor gebeuren? Er moet een nieuwe brownfieldconvenant voor afgesloten worden. Mijn collega Philippe Muyters, bevoegd voor brownfield-convenanten, is er volop mee bezig om dat te herwerken en om te zien welke nieuwe afspraken gemaakt kunnen worden.

Het is dus zeker niet zo dat als er een herneming is van het VSGB, dan plots het licht op groen zou staan en alles opgelost is. Er zijn nog heel wat andere trajecten die lopen.

Collega's, uiteraard is het de bedoeling dat wij dat strategische plan rond Brussel op een goede manier herwerken, dat we rekening houden met de opmerkingen die gemaakt zijn door de Raad van State. Daarvoor hebben we natuurlijk ook een aantal garanties en bijkomende elementen nodig van de verschillende collega's uit de Vlaamse Regering. Die zijn we nu aan het verzamelen. We zullen daarmee naar de ministerraad van de Vlaamse Regering gaan. Dan zal de Vlaamse Regering al dan niet een beslissing kunnen nemen, op basis van alle elementen die op tafel liggen.

Doen uitschijnen alsof er nu rap rap iets wordt geremedieerd ter wille van iemand, klopt niet. Het is gewoon het uitvoeren van bepalingen die in de Codex Ruimtelijke Ordening staan, maar die ook gebaseerd zijn op vaste rechtspraak van de Raad van State.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Minister, iedereen vindt dat er een strategisch plan moet komen en dat het GRUP er moet komen, maar niet op maat van één speler. En u hoort uit de vele vragen van de collega's dat precies daarover heel wat ongerustheid bestaat, ook in de gemeenten: Mechelen, Leuven, Vilvoorde. Ook Karel Van Eetvelt slaakt vandaag een noodkreet. Niemand wil Uplace, behalve Bart Verhaeghe en deze Vlaamse Regering, zo lijkt het.

Om het met de woorden van Bart Somers te zeggen, enkele jaren terug: "Waarom moet de Vlaamse Regering zich als enige blijven opstellen als de cheerleader van Uplace?" (*Applaus bij sp.a en Groen*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Dochy tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over de aanslepende bezwaarprocedure voor erosiegevoelige percelen

De voorzitter: De heer Dochy heeft het woord.

De heer Bart Dochy (CD&V): Minister, bij het begin van een teeltseizoen moet elke landbouwer aangifte doen van de percelen die hij laat registreren en waar hij gebruik van maakt in het betreffende jaar.

Nieuw in 2014 was dat er ook een nieuwe beoordeling was voor de categorie van eventuele erosiegevoeligheid. Aan deze categorisering worden er ingevolge een besluit van de Vlaamse Regering een aantal maatregelen gekoppeld, gaande van vrijheid van teeltkeuze tot eventueel teelttechnische maatregelen. Ingevolge de nieuwe categorisering was er ook een mogelijkheid om een bezwaar in te dienen bij de administratie om eventueel op basis van objectieve criteria te kunnen oordelen over het verkeerd ingedeeld zijn van een bepaald perceel. Vandaag zijn ongeveer 294 dergelijke dossiers ingediend, naar mijn informatie over ongeveer 1200 percelen.

Tot op vandaag zijn er nog geen of zeer weinig landbouwers die een officiële beoordeling van hun bezwaar gekregen hebben. Ze hebben wel van de administratie Landbouw en Visserij een melding gekregen dat hun bezwaar binnen is maar ze hebben nog geen antwoord gekregen op het bezwaar ten gronde. Ze bellen naar de administratie en worden naar Leefmilieu, Natuur en Energie (LNE) gestuurd, vandaar naar de afdeling Land en Bodembescherming, Ondergrond, Natuurlijke Rijkdommen (ALBON) en worden een beetje rondgestuurd.

Het probleem is dat, wanneer het bezwaar wordt ingewilligd, dat ook gevolgen heeft voor de mogelijke organisatie van hun teeltplan het komende jaar, waar landbouwers vandaag volop mee bezig zijn. Het is dus eigenlijk hoogdringend dat dat antwoord gegeven wordt, dat er duidelijkheid bestaat of er al dan niet inwilliging is van het bezwaar. Minister, waar schort het in de procedure? Is het mogelijk om heel snel werk te maken van het geven van een duidelijk antwoord aan de betrokken landbouwers?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Dochy, uw bezorgdheid is terecht: wanneer krijgt men nu eindelijk eens antwoord? Ik heb contact opgenomen en eens gekeken waar het schoentje knelt. Het is zo dat er uitzonderlijk veel bezwaren zijn ingediend, namelijk voor 950 percelen. De diensten moeten al die percelen ter plaatse gaan bekijken om te zien of de bezwaren al of niet terecht zijn. Dat heeft veel meer tijd in beslag genomen dan gepland was. Maar u hebt gelijk, het is geen excuus om nadien niets te laten horen over waarom het zo lang duurt. Dat kan niet, dat moet worden verhinderd. Ik heb ook opdracht gegeven om in de toekomst sneller en beter te communiceren, ook als het langer duurt. Men moet dan aan de betrokkenen laten weten dat men nog bezig is en nog ter plaatse zal komen.

Wat zal er binnenkort gebeuren? Volgende week komt de volledige kaart online, waarop iedereen kan zien of het perceel nu al of niet is opgenomen en of het bezwaar al of niet is ingewilligd, maar ook alle individuele landbouwers zullen

daarvan bericht krijgen. Dat zal in de loop van januari gebeuren. Vanaf volgende week zal de erosiekaart dus raadpleegbaar zijn op de website van de Vlaamse overheid.

Ik deel uw bezorgdheid. Ik heb ondertussen al aan de verschillende diensten duidelijk gemaakt dat de communicatie veel beter moet en wanneer er een bezwaar is ingediend, men niet alleen gewoon een melding maakt dat me ermee bezig is, maar dat men dat nadien, als het door omstandigheden wat langer duurt, op een goede, correcte manier moet communiceren aan de betrokkenen. Dat is ook genoteerd en in die zin meegedeeld aan de dienst.

De heer Bart Dochy (CD&V): Ik ben dankbaar voor het antwoord. Ik ben vooral blij dat er structureel een oplossing zou kunnen komen voor eventuele nieuwe procedures in 2015, want ook dan zullen de landbouwers opnieuw in kennis worden gesteld van de categorisering waaronder hun percelen vallen.

Als er een bezoek te velde zou zijn geweest, dan ben ik daar ook zeer blij mee. Het is inderdaad beter om ter plaatse te gaan zien in welke mate de erosiegevoeligheid aanwezig is dan wel dat van achter een bureau te behandelen. Ik heb in elk geval nog nooit gehoord dat een landbouwer een ambtenaar te velde heeft gezien. Ik hoop dat het inderdaad in orde komt. Ik kijk vooral uit naar de resultaten van het onderzoek dat gevoerd is.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Minister, collega's, ik deel de bezorgdheid, in die zin dat het allemaal zeer complex is. Dat is ook een grote kritiek van de landbouwers. Het is een zeer complex mechanisme van simulaties om te berekenen in welke categorie elk perceel zich bevindt.

Het doel van een bezwaarschrift is om uiteindelijk te vermijden dat je onder die verplichting van de erosiebestrijdende maatregelen zult vallen.

Minister, ik pleit, eerlijk gezegd, voor een vereenvoudiging. De verplichte erosiebestrijding moet verder worden doorgetrokken en uitgebreid. U kent de bedragen. Het gaat niet enkel om de ecologische kost, maar ook om de financiële kosten van de erosiebestrijding voor de overheid. Het uitbaggeren van de rivieren kost jaarlijks ongeveer 500 miljoen euro. Als we echt op erosiebestrijding inzetten, kunnen we die kostprijs volgens mij vermijden.

De voorzitter: De heer Sintobin heeft het woord.

De heer Stefaan Sintobin (Vlaams Belang): Mijnheer Sanctorum, u stelt altijd voor de landbouw meer verplichtingen op te leggen. We kunnen de landbouw misschien beter vandaag al opdoeken.

Minister, ik vind het spijtig dat u in uw antwoord opnieuw naar communicatieproblemen hebt verwezen. Ik heb het eens met de vraagsteller. We hebben al een hele discussie over de instandhoudingsdoelstellingen gevoerd. Ook in dat verband is naar de verkeerde communicatie door de administratie verwezen. De landbouw staat momenteel zwaar onder druk. De toekomst van de landbouwers is niet gegarandeerd. Wat ze het meest kunnen missen, is natuurlijk een slechte communicatie.

Volgens u ligt de oorzaak van de vertraging of van de non-communicatie bij het hoge aantal bezwaarschriften. De computermodellen verschillen echter soms enorm van de realiteit op het terrein. Bovendien is er nog het element van de samenvoeging of splitsing van percelen.

Volgens u gaat het om 800 tot 900 bezwaren. Heeft dit vooral te maken met de verschillen tussen de computermodellen en de situatie op het terrein? Hoe kunnen we dit vermijden? Dit is alleszins een verkeerde werkwijze. We laten een computermodel iets opmaken. Vervolgens wordt een bezwaarschrift ingediend. Hierop volgt al dan niet een antwoord. Dit vertraagt alles een beetje.

De voorzitter: De heer Engelbosch heeft het woord.

De heer Jelle Engelbosch (N-VA): Voorzitter, ik sluit me graag aan bij de vragen die hier net zijn gesteld. Die boeren verdienen een antwoord. Ook als het wat langer duurt, moeten ze op de hoogte worden gebracht van het feit dat aan hun dossier wordt gewerkt. Ik ben tevreden dat hiervoor het nodige zal worden gedaan.

Ik wil me ook aansluiten bij de opmerking van de vorige spreker over de aanmeldingen. Het zijn er bijzonder veel. Het lijkt wel alsof de indiening van een bezwaarschrift de standaard is geworden. Misschien moeten we de procedures eens nakijken. We moeten nagaan hoe die computermodellen tot stand komen. Als er zo veel bezwaarschriften worden ingediend, schort daar iets mee.

Minister Joke Schauvliege: Volgend jaar is het Internationaal Jaar van de Bodem. Erosiebestrijding is een van de belangrijke maatregelen die we moeten treffen om de toekomst van onze bodem veilig te stellen.

Mijnheer Sanctorum, ik heb het gisterenavond en deze ochtend in de commissie Leefmilieu uitgebreid over de erosiemaatregelen gehad. Vanuit het beleidsdomein Leefmilieu worden heel wat maatregelen genomen. We ondersteunen onder meer de gemeenten bij de aanstelling van erosiecoördinatoren.

Vanuit het beleidsdomein Landbouw is in de loop van de vorige legislatuur beslist een aantal erosiemaatregelen meer verplichtend te maken. Ik heb dat gisteren uitgelegd. U vraagt alles strikter en meer verplicht te maken. U weet echter dat de erosiemaatregelen steeds strenger worden. De landbouwers krijgen tijd om zich aan te passen, maar de maatregelen worden elk jaar strenger.

Dat is de reden waarom nu plots meer bezwaren zijn ingediend. Sinds dit jaar zijn een aantal bijkomende verplichtingen opgelegd. Het gevolg is natuurlijk dat meer landbouwers hiermee worden geconfronteerd en bijgevolg voor die percelen een bezwaar indienen. Daarom is er een toename. In 2015 zullen er minder bezwaren zijn. Dit is natuurlijk geen excuus om de mensen lang in het ongewisse te laten.

De bezorgdheid om de computermodellen is natuurlijk de reden waarom ter plaatse wordt gekeken wat de toestand nu net is. Dit is bijzonder tijdsintensief. Onze diensten zullen zeker rekening houden met de suggesties om de zaken eenvoudiger te maken. Indien een bezwaar wordt ingediend, moeten we er echter voor zorgen dat dit ernstig wordt genomen. We moeten alles bekijken en controleren. Om die reden zijn er al die bezoeken ter plaatse geweest.

We trekken hier conclusies uit voor de volgende procedures. De diensten maken zich sterk dat er volgend jaar minder bezwaren zullen zijn en dat het mogelijk zal zijn sneller duidelijkheid te verstrekken. In elk geval mag het niet blijven bij een ontvangstmelding en vervolgens niets meer. Ik heb de opdracht gegeven de mensen veel sneller op de hoogte te brengen als het wat langer duurt dan voorzien.

Maar nogmaals, volgende week zullen die percelen allemaal raadpleegbaar zijn op de website. Nadien zullen alle individuele bezwaarindieners contact hebben met onze diensten en weten wat het resultaat is van hun bezwaar.

De heer Bart Dochy (CD&V): Mijnheer Sanctorum, ik was geschrokken en verrast door uw opmerking, als zou u ervoor pleiten dat alle percelen als erosiegevoelig worden bestempeld. Als u het dossier kent, dan weet u dat dat te maken heeft met de grondsoort en het humusgehalte, en dat er wordt gewerkt met een grid van 5 op 5 meter dat volgens een wiskundig model wordt geplaatst op een perceel. Het is niet zo onlogisch dat daar enkele fouten in zitten, maar het is wel godgeklagd dat het zo lang moet duren voor de mensen weten waar ze staan.

De controle te velde is nog altijd het beste. We rekenen erop dat de percelen die erosiegevoelig zijn, ook als erosiegevoelig worden bestempeld en dat zij die het niet zijn, dat ook niet worden. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Willem-Frederik Schiltz tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw, over een Vlaamse bijdrage aan het VN-Klimaatfonds

De voorzitter: De heer Schiltz heeft het woord.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Minister, voor de tweede keer in twee weken tijd sta ik hier om mijn bezorgdheid over het klimaat te uiten. Het klimaat is niet alleen een zaak van verre oorden, van ijskappen op 16.000 kilometer van hier, of van uitdrogende continenten die even ver weg liggen. Het is ook een zaak van u en mij.

Op dit moment is er een internationale klimaatop bezig, waar België met beschaamde kaken heeft moeten toegeven dat het nog geen bijdrage kon doen aan het Green Climate Fund. Voor degenen die het niet weten, dat is een fonds waarin de rijkere landen geld storten om doelgericht klimaatontwikkelingshulp te kunnen lanceren.

Onze bijdrage is nog niet betaald, en dat komt vooral door intern gekibbel: welke entiteit moet wat betalen, hoeveel federaal, hoeveel Vlaams, hoeveel Waals enzovoort? Federaal minister De Croo heeft aangekondigd 50 miljoen euro te zullen storten, maar langs de kant van de regio's, Brussel uitgezonderd, blijft het vooralsnog stil.

Minister, wat zal Vlaanderen doen om zijn bijdrage te leveren aan het Green Climate Fund?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: We hebben het nieuws vernomen dat de Federale Regering en de minister van Ontwikkelingssamenwerking hebben beslist om 50 miljoen euro te verschuiven van Ontwikkelingssamenwerking naar het Green Climate Fund.

Ook voor Vlaanderen is de internationale klimaatfinanciering belangrijk. Dat staat heel uitdrukkelijk in het regeerakkoord en eveneens in de beleidsnota Ontwikkelingssamenwerking. Ik heb zelfs de passage mee, mocht u daaraan twijfelen, mijnheer Schiltz.

Ik citeer uit de beleidsnota Ontwikkelingssamenwerking: "We dragen bij tot de internationale klimaatfinanciering in ontwikkelingslanden. De ontwikkelingskansen in het zuiden staan onder druk door de gevolgen van de klimaatopwarming. Niet alleen is de klimaatverandering er meer uitgesproken dan op het noordelijk halfrond, de ontwikkelingslanden zijn bovendien veel

sterker afhankelijk van natuurlijke hulpbronnen om in hun levensonderhoud en inkomens te voorzien. Ze beschikken over een lagere financiering en technische capaciteit om zich mee aan te passen en te wapenen.”

U ziet dus dat het ook een prioriteit is voor de Vlaamse Regering. Die heeft beslist om niet snelsnel middelen te verschuiven uit Ontwikkelingssamenwerking naar het Green Climate Fund, zoals de federale overheid doet. We hebben wel beslist om, wanneer we inkomsten hebben uit de veiling van emissierechten, een substantieel deel daarvan aan het Green Climate Fund te geven.

Vanuit Leefmilieu gebeuren er ook inspanningen. Dit jaar hebben we 1 miljoen euro gepland voor het Adaptatiefonds, dat bij de minister van Begroting zit. Ik heb nog steeds geen positief begrotingsakkoord, maar ik ben ervan overtuigd dat u de minister van Begroting zult overtuigen om snel een positief begrotingsakkoord te geven om die 1 miljoen euro te storten in het Adaptatiefonds. *(Applaus)*

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Ik wist niet dat de oppositie ook al ministers had.

Minister, het verheugt mij uiteraard dat Vlaanderen ook zijn steentje zal bijdragen. Ik dacht dat het een mooie uitwisseling kon zijn – een leuke aankondiging trouwens – , maar u maakt het me wel een beetje moeilijk. Ik was verheugd te vernemen dat minister De Croo 50 miljoen euro aan het klimaat wou besteden. We kunnen dan een beetje of veel bakkeleien over of het een verschuiving is of wat dan ook, het lijkt mij in de eerste plaats belangrijk dat ontwikkelingshulp ertoe moet bijdragen dat de economieën, de landen, de mensen, de burgers die wij willen ondersteunen met ontwikkelingssamenwerking, op een duurzame manier worden ondersteund. Het heeft weinig zin om landen te laten spartelen om te voorzien in hun basisvoorzieningen op een ecologisch kerkhof. Het verdient dus alle aanbeveling om ontwikkelingshulp zeker duurzaam in te zetten en dus ecologisch verantwoord in te zetten.

Ik verneem dat ook Vlaanderen een ontwikkelingssamenwerkingsbeleid heeft. U hebt eruit geciteerd. U bent die filosofie dus wel genegen. Maar u zegt dat u andere middelen wilt aanwenden, de opbrengst van de emissierechten, en laat dat nu net het probleem zijn. In België is daarover nog altijd geen akkoord gevonden. De vorige legislatuur was er bijna een akkoord. Minister, ik vraag u om als bevoegde minister de moeite te doen om met de federale en Waalse en Brusselse collega's tot een verdeling van de emissierechten te komen. Er staat 180 miljoen euro op een bankrekening die daarvoor perfect kan worden ingezet.

Ik ben blij dat mijn federale minister niet heeft gewacht tot alle entiteiten in dit land het eens zijn om het klimaat en de honger in de ontwikkelingslanden aan te pakken. *(Applaus bij sp.a en Open Vld)*

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele (N-VA): We hebben zeker een verantwoordelijkheid tegenover de ontwikkelingslanden. Zij kunnen zich economisch niet ontwikkelen op dezelfde milieuvervuulende manier als wij dat jaren hebben gedaan, want dan wordt het milieuprobleem helemaal onbeheersbaar, zeker wat de uitstoot van broeikasgassen betreft. We moeten die ontwikkelingslanden ook helpen om zich te wapenen tegen de gevolgen van de zeespiegelstijging. We liggen mee aan de oorzaak.

Minister, het is goed dat in het Vlaams regeerakkoord staat dat wij ook als gewest zullen deelnemen aan de internationale klimaatfinanciering. U hebt daar

nu een aanzet toe gegeven en vanuit onze fractie rekenen we er in elk geval op dat we die weg verder zullen bewandelen.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde (Groen): Collega's, dit debatje heeft toch wel een hoog surrealistisch gehalte, als er een discussie ontstaat tussen CD&V en Open Vld. Gebakkelei over wat volwaardig klimaatgeld is, over wat een echte beslissing is: het is een beetje een vreemde discussie.

Wat me meer zorgen baart, is dat Vlaanderen nog altijd geen geld stort in het Green Climate Fund. Minister, ik lees vandaag in Het Nieuwsblad – en ik zou daar graag meer duidelijkheid over hebben – dat u de journalist doorverwijst naar de minister-president, omdat internationale klimaatfinanciering zijn verantwoordelijkheid zou zijn. Het antwoord van de minister-president is: "Vlaanderen heeft een traditie om in onze partnerlanden, los van het Green Climate Fund, aan klimaatfinanciering te doen." Ik zou zeggen dat Vlaanderen eerder een traditie heeft om internationale engagementen niet na te komen, maar goed. Minister, ik zou daar graag duidelijkheid over hebben. We kunnen nog discussiëren over wanneer het geld moet worden gestort. Ik vind dat het vandaag moet worden gestort, en niet over zoveel maanden of zoveel jaren. Ik wil duidelijkheid of er nog altijd een engagement van de Vlaamse Regering bestaat om geld te storten in het Green Climate Fund, want de minister-president insinueert dat het wel eens niet zo zou kunnen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Soens heeft het woord.

Mevrouw Tine Soens (sp-a): Het is maar een evidentie dat ontwikkelings-samenwerking duurzaam is, maar laat ons ons niet verstoppen achter die ontwikkelingssamenwerking om niets extra's te doen. Het klimaat heeft afzonderlijke inspanningen nodig. Dat bleek ook uit het debat van vorige week. De middelen zijn er, onder meer in het Klimaatfonds. Waarom gaat een deel van die 35 miljoen euro niet op een structurele manier naar het internationaal Klimaatfonds?

Minister Joke Schauvliege: Het engagement om te voldoen aan de internationale klimaatfinanciering is er. Ik heb het regeerakkoord geciteerd. Ik heb dit ook heel uitdrukkelijk opgenomen in de beleidsnota Ontwikkelingssamenwerking.

In het verleden hebben we al heel veel gedaan. In 2013 is er 5,5 miljoen euro naar internationale klimaatfinanciering gegaan, dit jaar 1 miljoen euro vanuit Leefmilieu naar het Adaptatiefonds. Er is niet alleen het Green Climate Fund, maar ook het Adaptatiefonds waarin wij ons engageren.

Mijnheer Schiltz, het klopt dat er nog altijd geen akkoord is over de verdeling van de opbrengsten van de veiling van emissierechten. Er zijn wel al stappen gezet. Ik heb gisteren contact gehad met mijn collega van de Brusselse Regering die heel snel het comité van ministers zal samenroepen om daar zo snel mogelijk een akkoord over te sluiten. Het is positief dat ook in het federaal regeerakkoord is opgenomen dat daar een oplossing voor moet worden gevonden. Het moet mogelijk zijn om de lasten en de lusten in Vlaanderen op een eerlijke manier te verdelen. Dat is het engagement dat de Vlaamse Regering is aangegaan. Binnen de regering is afgesproken dat als we de middelen krijgen uit de veiling van de emissierechten, we de internationale klimaatfinanciering niet zullen vergeten. *(Opmerkingen van de heer Hermes Sanctorum-Vandevoorde)*

Wij zullen op dat moment de internationale klimaatfinanciering niet uit het oog verliezen en dan beslissen waar die middelen naartoe gaan.

Mevrouw Soens, u verwijst naar het Klimaatfonds. Het klopt dat daar middelen in zitten. Twee weken geleden hebben we een debat gehad in deze plenaire vergadering. Alle fracties in dit parlement waren het erover eens dat we in Vlaanderen ook interne maatregelen moeten nemen. De middelen die in het Klimaatfonds zitten, worden prioritair besteed voor interne maatregelen. Het gaat over middelen voor extra isolatiemaatregelen, over extra middelen voor scholen, over bijkomende inspanningen voor energiescans enzovoort. Die middelen gaan dus effectief naar interne klimaatinspanningen in Vlaanderen die absoluut nodig zijn.

Mijnheer Schiltz, ik deel uw bezorgdheid dat ook Vlaanderen een inspanning moet doen, maar het is een engagement van de Vlaamse Regering dat er op dit moment geen middelen worden verschoven van Ontwikkelingssamenwerking naar het Green Climate Fund. Zodra er middelen binnenkomen uit de veiling van emissierechten, zal de Vlaamse Regering nagaan hoe een deel daarvan kan worden besteed aan die internationale klimaatfinanciering.

De heer Willem-Frederik Schiltz (Open Vld): Minister, het is heuglijk nieuws dat er 1 miljoen euro vanuit uw departement naar de klimaatfinanciering gaat. Uiteraard zal de liberale minister van Begroting daar geen enkel bezwaar tegen formuleren.

Het punt met de klimaatfinanciering is dat het ver van ons bed lijkt. Het lijkt een moeilijke en niet evidente oefening in tijden van besparing, maar als we niet blijvend de landen die worstelen met een transitie naar een propere economie, ondersteunen, dan zou het weleens een probleem kunnen zijn dat als een boemerang in ons gezicht terugkomt. Ik wil dan ook nog eens de urgentie benadrukken bij u en bij de andere regeringen om werk te maken van dat akkoord. Het is toch te gek dat een klein welvarend land als België er niet uit geraakt hoe de lasten en lusten zo eerlijk mogelijk verdeeld kunnen worden. Met een beetje gezond verstand en inzet moet dat snel geregeld kunnen worden.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Poschet tot de heer Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over overleg met andere overheden betreffende de toekomst van de collectie moderne en hedendaagse kunst in Brussel

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, de kranten staan vol met artikels over uitspraken en geschriften in de beleidsnota van federaal staatssecretaris voor Wetenschapsbeleid Elke Sleurs. Zij kondigt namelijk aan dat zij de volledige collectie voor moderne kunst opnieuw in de eigen gebouwen van de koninklijke musea voor schone kunsten wil brengen.

Daarmee sluit zij voor een deel de piste van een Brussels museum voor moderne en hedendaagse kunst. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering had gerekend op een deel van de federale collecties of had er toch op gerekend een deel hiervan te kunnen lenen.

We stellen vast dat het project niet alleen een puur culturele invulling had vanuit Brussel, maar dat het ook een boost kon geven aan de Kanaalzone hier. Het had Brussel weer op de kaart kunnen zetten als bestemming voor culturele citytrips en als culturele hoofdstad van Europa.

We hebben niets te winnen met getouwtrek tussen verschillende beleidsniveaus. Er is nood aan een overleg tussen de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de

Federale Regering. Maar wat gaat u als Vlaams minister doen? We denken dat de Vlaamse Gemeenschap ook betrokken partij is, enerzijds door de institutionele link via cultuurbeleid en anderzijds vanuit onze ervaring inzake museumbeleid.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Poschet, om het met een gallicisme te zeggen – waarvoor mijn excuses, voorzitter –: ik ben nog niet gevat in het dossier. Ik ben dus nog niet rechtstreeks betrokken, maar ik begrijp wel waar u – niet onterecht – op aanstuurt.

Op dit ogenblik is het een idee van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, zowel vanuit een culturele zorg, maar ook vanuit het imago van het gewest en de ontwikkeling van de Kanaalzone. Door de link met de mogelijke collectie zijn er uiteraard raakpunten met de bevoegdheden van een federale collega.

Ik denk dat we dit dossier, net zoals andere, op zijn inhoudelijke merites moeten beoordelen. Herinner u dat we hier nog niet zo lang geleden stonden over het congres- en cultuurcentrum in Ruisbroek. Sommigen zeiden toen dat dat niet ging. Anderen zeiden dat het wel moest. Er ontstond onmiddellijk een hele discussie. Ik denk dat we dat rustig moeten bekijken. Om die reden wordt er voor dat dossier een haalbaarheidsstudie uitgevoerd. Als het project inhoudelijk sterk blijkt te zijn, zullen we het uitvoeren.

Hetzelfde geldt voor dit project. We moeten eerst bekijken waar we staan. In de eerste plaats is dat de taak van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, in de zin dat zij zal bekijken wie het gebouw aankoopt, wat de saneringskosten zijn en of het gebouw klimatologisch voldoende geschikt is voor een museum. Dan kan de voornaamste vraag aan bod komen, namelijk welke collectie. Zo komt men in gesprek met de Federale Regering.

Ik denk dat we elkaar daarin vinden, mijnheer Poschet. Ik hoef u daarvan niet te overtuigen. Het is mijn visie dat het in het leven niet belangrijk is om slechte ideeën niet uit te voeren, maar dat het belangrijker is goede ideeën wel uit te voeren. Ik wens het dossier met die houding te benaderen. Om die reden is het nuttig dat ik de komende weken zowel met staatssecretaris Sleurs als met ministers Vervoort en Vanhengel overleg pleeg, al was het maar om, mocht het nodig zijn, mijn bemiddelende diensten daarin aan te bieden en op die manier onze betrokkenheid in het dossier voor een stuk te realiseren.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw aanbod van bemiddelende diensten. Dat zal ook nog van pas komen voor andere dossiers.

Het is in elk geval belangrijk om vast te stellen dat een deel van een Brusselse collectie in de gebouwen van de federale Koninklijke Musea voor Schone Kunsten zitten en dat het dus niet uitgesloten is dat een collectie van niveau X wordt tentoongesteld op niveau Y. Het zou absurd zijn moesten we een museum van 7,5 miljoen euro dat amper een jaar open is, wegvagen om er een andere collectie in onder te brengen omdat die de eigen collectie is.

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Mevrouw Cathy Coudyser (N-VA): Mijnheer Poschet, ik vind het zeer goed dat u aandringt op een overleg, maar ik wil uw fractie toch vragen om in eigen boezem te kijken en overleg te plegen met de instanties waarover het hier gaat.

U haalt de beslissing van mijn collega, staatssecretaris Elke Sleurs, aan om aan te dringen op dat overleg. Ik denk dat het de Brusselse Hoofdstedelijke Regering is, waarvan u en uw fractie deel uitmaken, die zomaar, zonder overleg, plannen

maakte om een Citroëngarage aan te kopen en daar, zonder overleg, een federale collectie in te herbergen.

Het is belangrijk dat het overleg er komt. Ik begrijp niet goed waarom u dit hier vandaag in het Vlaams Parlement aanhaalt. Zoals de minister al zei, is het Vlaamse niveau voor deze problematiek niet bevoegd. Overleg, graag, maar u moet eerst in eigen boezem kijken en de Brusselse Regering vragen om te overleggen en niet zomaar beslissingen te nemen.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Voorzitter, dit is inderdaad niet het niveau waar dit moet worden besproken.

Minister, enkele weken geleden hebt u aangekondigd dat u de dialoog zal voeren. Dat is de beste manier om ergens te komen. De heer Poschet heeft wel gelijk dat we ervoor moeten zorgen dat de collectie te zien is. Van welk niveau die ook mag zijn, kan me als kunstliefhebber niet zoveel schelen. Het publiek moet kunnen genieten van die collectie. Momenteel is er te weinig plaats in het museum, dat vooral ook op de 19e en begin 20e eeuw is gefocust en minder op hedendaagse kunst. Het zou spijtig zijn als de collectie niet werd tentoongesteld. Ik vraag om er alles aan te doen opdat de komende jaren de collectie te zien is in een goed gebouw, dat daarvoor op een goede manier is bestemd. Over de grenzen van de niveaus heen moeten we elkaar vinden om dat te realiseren.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Minister, ik weet niet of u weet dat u zelf nog staat te pronken op de webpagina van het Museum Aan het Kanaal als ambassadeur of pleitbezorger van het museum met de woorden 'Een stad moet kunnen dromen'. Ik deel de overtuiging dat we moeten kunnen dromen. Ik kan me niet voorstellen dat u het net als onze fractie niet zou betreuren als deze droom dreigt uiteen te spatten.

Dat is nodig. Het is een unieke gelegenheid om de collecties waarvan niemand kan profiteren, op een coherente manier tentoon te stellen. Dat dreigt in het water te vallen. Ik hoop dat u kunt bemiddelen zodat we de kans niet laten schieten om voor de hoofdstad een nieuwe troef van formaat te maken.

Als dit dossier één zaak duidelijk maakt, dan is het dat we voor de federale culturele en wetenschappelijke instellingen moeten zoeken naar een overleg-model met de gemeenschappen. In de Senaat hebben we voorgesteld om een informatieverslag te maken om precies te zoeken naar overlegmodellen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Minister, die Citroëngarage is een fantastisch gebouw. Het is prachtig en een markant beeldbepalend gebouw in Brussel op een fantastische locatie. Als bezoeker van de Saintelettesquare en het Kaaitheter heb ik het duizend keer gezien. Er valt veel mee te doen.

Ik heb de sterke indruk dat N-VA in de Federale Regering niet wil dat het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een museum inricht. Er zit duidelijk een politieke lijn achter.

De federale wetenschappelijke instellingen worden al decennialang verwaarloosd door de federale overheid. Er worden bokkensprongen gemaakt. Waarom komt een dergelijk dossier op de tafel? Omdat de federale overheid de voorbije twintig jaar haar verantwoordelijkheid niet heeft genomen.

Minister, het zou prachtig zijn dat de collectie op een mooie manier wordt ontsloten. Waar dat ook is en door wie dat ook gebeurt, speelt geen rol. Het publiek en de kunst zijn veel belangrijker dan de politieke partijen in die stomme politieke strijd. *(Applaus bij Groen en sp.a)*

Minister Sven Gatz: Dames en heren, ik dank u voor de constructieve betogen. Ik zal vandaag niet zeggen welke collectie er op welke plek moet komen. Daar dient het overleg net voor. Voor sommigen hoort dit thuis op de Kunstberg, voor anderen in het Jubelpark en voor nog anderen aan het kanaal. De second best choice van het Vanderborghtgebouw zweeft ook nog ergens rond. Laat ons nu kijken wat het overleg tot stand brengt.

Het goede nieuws is dat er ondanks de onheilstijdingen die gisteren en vandaag in de kranten verschenen zijn, geen protagonisten rechtstreeks het woord nemen en dat iedereen misschien wel een aantal uitgangspunten heeft, maar dat niemand exclusieven stelt. Er is met andere woorden nog veel mogelijk.

Ik zeg dit niet vanuit mijn eeuwige optimisme, maar ook vanuit een realistische inschatting. We moeten nu bekijken of de ogenschijnlijke kloof tussen een aantal posities er nog altijd zal zijn wanneer mensen rechtstreeks met elkaar aan tafel gaan zitten. Voor zover nodig – ik zal dat aftasten – behoud ik mij de rol van bemiddelaar voor.

Ik hoop dat we binnen enkele weken een nieuwe, bijkomende richting kunnen inslaan.

De heer Joris Poschet (CD&V): Minister, ik ben blij dat ik uw optimisme kan delen. Ik stel vast dat de meeste collega's het belang van samenwerking onderkennen, dat zal ons verder brengen dan het gekrakeel op Twitter waarin x eerst y aanvalt, waarna y ook z aanvalt. Tweeten op zich is geen probleem, maar helpt het ons om gebouwen te renoveren? Neen. Helpt het ons om extra kunstcollecties zichtbaar te maken voor de mensen? Neen. Laten we dus vooral samenwerken en laten we proberen om elke ideologische kramp te overstijgen. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

**VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de dames Elke Van den Brandt en Elisabeth Meuleman betreffende de voorrangscriteria in het Nederlandstalige secundair onderwijs in Brussel
– 184 (2014-2015) – Nr. 1**

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Björn Rzoska bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de dames Elke Van den Brandt en Elisabeth Meuleman betreffende de voorrangscriteria in het Nederlandstalige secundair onderwijs in Brussel.

Mevrouw Van den Brandt heeft het woord.

Mevrouw Elke Van den Brandt (Groen): Voorzitter, dames en heren, op 5 januari starten de inschrijvingen in het secundair onderwijs in Brussel, dat is heel snel al. Als we vandaag dit voorstel van resolutie niet goedkeuren, zullen we een hele generatie kinderen, die soms tot negen jaar in het Nederlandstalig onderwijs hebben gezeten, niet de kans geven om hun traject in het Nederlandstalig onderwijs voort te zetten.

Op dit moment zijn er in tal van Brusselse scholen informatieavonden bezig. Aan ouders wordt gezegd dat het niet uitmaakt of hun kind Nederlands kan of niet, maar enkel wat hun eigen talenkennis is. Daardoor werd en wordt het Huis van het Nederlands de afgelopen week en vandaag, maar ook de komende dagen en weken, overspoeld door mensen die taaltesten willen laten afnemen om hun kind de kans te geven om hun traject in het Nederlandstalig onderwijs voort te zetten.

Als we vandaag dit voorstel van resolutie goedkeuren, dan geven we de minister nog net de tijd om de nodige stappen te zetten, om wat we allemaal erkennen als een onbedoelde kronkel in een decreet, recht te zetten. Dan kunnen we het Huis van het Nederlands ontlasten van de vele mensen die daar momenteel staan. Het kost veel tijd en veel geld van het Huis van het Nederlands om iets te doen waarvan we met zijn allen erkennen dat het kafkaïens en absurd is.

Collega's, verwijs dit alstublieft niet door naar de commissie, want dan zullen de kinderen die nu in het zesde leerjaar zitten, uit de boot vallen, want op 5 januari starten de inschrijvingen al. Dan zegt u tegen kinderen die kozen voor het Nederlandstalig onderwijs, een positieve keuze, dat ze enkel indien hun ouders voldoende Nederlands kennen, in het Nederlands middelbaar kunnen blijven. Dan verwijst u kinderen naar het Franstalig onderwijs terwijl velen van hen die taal niet machtig zijn.

De minister is gebonden door een decreet. Ze kan niet anders handelen dan volgens het decreet. Het is een decreet dat dit parlement heeft goedgekeurd in de vorige legislatuur – Groen heeft toen niet voor gestemd, laat dat duidelijk zijn. Dit parlement kan er door deze resolutie goed te keuren nog net op tijd voor zorgen dat de minister de ruimte krijgt om wel anders te handelen, om een omzendbrief te sturen naar de scholen en om ervoor te zorgen dat er op tijd nog een signaal komt.

Ik beseft dat het niet vanzelfsprekend is om een voorstel vanuit de oppositie goed te keuren. Ik beseft dat dit politiek moeilijk ligt, maar er is geen tijd voor een ander traject. Er rest ons geen tijd. Ik vraag u om geen spelletjes te spelen op de kap van 12-jarige kinderen die heel graag in het Nederlandstalig middelbaar onderwijs willen geraken. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel (CD&V): Voorzitter, vanuit de meerderheid wil ik zeggen dat we de geschetste problematiek effectief erkennen. We engageren ons om de komende weken samen met de regering en met de minister van Onderwijs werk te maken van een oplossing.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is niet aangenomen.

Derhalve blijft het voorstel van resolutie van de dames Elke Van den Brandt en Elisabeth Meuleman betreffende de voorrangscriteria in het Nederlandstalige secundair onderwijs in Brussel naar de Commissie voor Onderwijs verwezen.

Het incident is gesloten. *(Opmerkingen van mevrouw Elke Van den Brandt)*

ROUWHULDE

De voorzitter: Dames en heren, mag ik u vragen recht te staan voor een rouwhulde naar aanleiding van het overlijden van Hare Majesteit Koningin Fabiola?

Dames en heren, vorige week is Hare Majesteit Koningin Fabiola op 86-jarige leeftijd overleden. Ze werd op 11 juni 1928 in Madrid geboren, als zesde van zeven kinderen van een Spaanse graaf. Als jonge vrouw werkte ze in Madrid als verpleegster.

In 1960 werd ze op 32-jarige leeftijd de echtgenote van de twee jaar jongere koning Boudewijn. Daarmee werd ze de vijfde koningin der Belgen. Het huwelijk van koning Boudewijn en koningin Fabiola bleef kinderloos, een groot drama in hun beider leven.

Hoewel koningin Fabiola een louter representatieve functie had, ontwikkelde ze ook zelf initiatieven. Ik geef een paar voorbeelden. Zo schreef ze in 1961 een bundel met twaalf sprookjes. Na de dood van koningin Elisabeth in 1965 nam ze de Hoge Bescherming van de Internationale Muziekwedstrijd Koningin Elisabeth van haar over en werd ze erevoorzitster. Ze bleef die rol vervullen tot eind 2013, toen koningin Mathilde haar opvolgde als erevoorzitster.

Na het overlijden van koning Boudewijn in juli 1993 behield Fabiola haar titel van koningin. In september van dat jaar aanvaardde ze het voorzitterschap van de Koning Boudewijnstichting.

Het laatste officiële optreden van koningin Fabiola dateerde van 31 juli 2013. Toen woonde ze de herdenkingsmis bij naar aanleiding van de twintigste verjaardag van het overlijden van haar man. Eind 2013 trok ze zich terug uit het publieke leven, onder meer vanwege haar zwakke gezondheid. De voorbije zomer moest ze onder meer verstek geven voor een herdenkingsdienst voor koning Boudewijn. Met het overlijden van Fabiola verliest de Belgische koninklijke familie haar oudste lid.

Dames en heren, ik stel voor dat we enkele ogenblikken stilte in acht nemen ter nagedachtenis van koningin Fabiola.

– De Vlaamse volksvertegenwoordigers nemen enkele ogenblikken stilte in acht.

MOTIE van de heren Herman Wynants, Koen Van den Heuvel, Lionel Bajart, Marius Meremans, Joris Poschet en Wilfried Vandaele tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Sport 2014-2019 – 143 (2014-2015) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

113 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
84 leden hebben ja geantwoord;
26 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MOTIE van de heren Joris Vandenbroucke en Renaat Landuyt en mevrouw Yasmine Kherbache tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 2014-2019 – 152 (2014-2015) – Nr. 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
26 leden hebben ja geantwoord;
88 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

MOTIE van mevrouw Annick De Ridder, de heren Dirk de Kort, Mathias De Clercq en Paul Van Miert en de dames Karin Brouwers en Lies Jans tot besluit van de in commissie besproken beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 2014-2019 – 152 (2014-2015) – Nr. 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
84 leden hebben ja geantwoord;
16 leden hebben neen geantwoord;
14 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Mag ik even uw bijzondere aandacht voor onze plenaire vergaderingen van volgende week? We komen opnieuw bijeen op dinsdag 16 december 2014 om 9 uur, om 14 uur en om 19 uur en op woensdag 17 december 2014 om 9 uur, om 14 uur en eventueel om 19 uur. U hoeft uw boterhammen niet mee te brengen, u krijgt hier een beknopte avondmaaltijd.

De vergadering is gesloten. Ik wens u een behouden thuiskomst.

– *De vergadering wordt gesloten om 16.54 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden**Aanwezig**

Imade Annouri, Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Rob Beenders, Jan Bertels, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, John Crombez, Caroline Croo, Rik Daems, Johan Danen, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Andries Gryffroy, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Ingrid Lieten, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Ingrid Pira, Joris Poschet, Grete Remen, Els Robeyns, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Björn Rzoska, Freya Saeys, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Katia Segers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Tine Soens, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Bruno Tobback, Güler Turan, Wouter Vanbesien, Ludo Van Campenhout, Wilfried Vandaele, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Joris Vandenbroucke, Koen Van den Heuvel, Francesco Vanderjeugd, Anke Van dermeersch, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Christian Van Eyken, Tom Van Grieken, Karl Vanlouwe, Bart Van Malderen, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants.

Afwezig met kennisgeving

Renaat Landuyt, Gwendolyn Rutten: ambtsverplichtingen;

Barbara Bonte, Ann Brusseel, Guy D'haeseleer, Ingeborg De Meulemeester, Yamila Idrissi, Yasmine Kherbache: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Gweny De Vroe

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers**Stemming nr.1:****JA-stemmen:**

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katrien

Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

NEEN-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Bart Caron, John Crombez, Johan Danen, Kurt De Loor, Caroline Gennez, Michèle Hostekint, Ingrid Lieten, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Joris Vandenbroucke

ONTHOUDINGEN:

Chris Janssens, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken

Stemming nr.2:

JA-stemmen:

Imade Annouri, Rob Beenders, Jan Bertels, Bart Caron, John Crombez, Johan Danen, Kurt De Loor, Caroline Gennez, Michèle Hostekint, Ingrid Lieten, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Ingrid Pira, Els Robeyns, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Elke Van den Brandt, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Wouter Vanbesien, Joris Vandenbroucke

NEEN-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Anke Van dermeersch, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Tom Van Grieken, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

Stemming nr.3:

JA-stemmen:

Björn Anseeuw, Lionel Bajart, Caroline Bastiaens, Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Vera Celis, Lode Ceyssens, An Christiaens, Sonja Claes, Griet Coppé, Cathy Coudyser, Caroline Croo, Rik Daems, Koen Daniëls, Sabine de Bethune, Piet De Bruyn, Mathias De Clercq, Herman De Croo, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Jenne De Potter, Annick De Ridder, Jo De Ro, Matthias Diependaele, Bart Dochy, Michel Doomst, Jan Durnez, Jelle Engelbosch, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Jan Hofkens, Lies Jans, Vera Jans, Sofie Joosen, Ward Kennes, Marino Keulen, Kathleen Krekels, Jos Lantmeeters, Bert Maertens, Lieve Maes, Marius Meremans, Bart Nevens, Katrien Partyka, Lorin Parys, Lydia Peeters, Peter Persyn, Jan Peumans, Joris Poschet, Grete Remen, Tinne Rombouts, Axel Ronse, Freya Saeys, Willem-Frederik Schiltz, Katrien Schryvers, Willy Segers, Nadia Sminate, Ann Soete, Bart Somers, Valerie Taeldeman, Martine Taelman, Emmily Talpe, Ludo Van Campenhout, Koen Van den Heuvel, Tine van der Vloet, Kris Van Dijck, Miranda Van Eetvelde, Jan Van Esbroeck, Paul Van Miert, Karim Van Overmeire, Peter Van Rompuy, Mercedes Van Volcem, Manuela Van Werde, Wilfried Vandaele, Francesco Vanderjeugd, Karl Vanlouwe, Sabine Vermeulen, Johan Verstreken, Peter Wouters, Herman Wynants

NEEN-stemmen:

Rob Beenders, Jan Bertels, John Crombez, Kurt De Loor, Caroline Gennez, Michèle Hostekint, Ingrid Lieten, Els Robeyns, Katia Segers, Tine Soens, Bruno Tobback, Güler Turan, Freya Van den Bossche, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Joris Vandenbroucke

ONTHOUDINGEN:

Imade Annouri, Bart Caron, Johan Danen, Chris Janssens, Elisabeth Meuleman, An Moerenhout, Ingrid Pira, Björn Rzoska, Hermes Sanctorum-Vandevoorde, Stefaan Sintobin, Elke Van den Brandt, Anke Van dermeersch, Tom Van Grieken, Wouter Vanbesien